HALKIN GÜNLÜĞÜ
ve
KIZIL BAYRAK
BAŞYAZARLARI

Kruşçev'ın sahte Komünizmi

ve tüm dünya için tarihi

dersleri üzerine

gençlik yayınları

● Gençlik Yayınları: 2
eleştiri dizisi : 1

Kruşçef'in Sahte Komünizmi ve Tüm Dünya için Tarihi Dersleri Üzerine

İngilizceden
çeviren :

H. ALPKAY

GENÇLİK YAYINEVİ

Himaye-i etfal sok.
Kredi han Kat: 3
Cağaloğlu — İstanbul

Dizgi : Erenler Matbaası
Baskı : Er - Tu Matbaası

KRUŞÇEF'İN SAHTE KOMÜNİZMİ VE TÜM DÜNYA İÇİN TARİHİ DERSLERI ÜZERİNE

Proletarya devriminin ve proletarya diktatörlüğünün teorileri, Marksizm - Leninizmi meydana getirir. Devrimin desteklenmesi veya ona karşı çıkılması ve proletarya diktatörlüğünün desteklenmesi veyahut ona karşı çıkılması meseleleri her zaman Marksizm - Leninizm ve her türden revizyonizm arasında bir mücadele meselesi olmuştur. Bugün de Marksist - Leninistler ve Kruşçef kliği arasında bir mücadele noktası haline gelmiştir.

SBKP'nin 22. Kongresinde, revizyonist Kruşçef kliği revizyonizmlerini tam bir sistem olarak geliştirdiler. Bu sistemi, sadece, karşı devrimci teorileri olan «barış içinde bir arada yaşama» «barış içinde rekabet» ve «barış içinde geçiş» gibi, teorilerini değil, fakat aynı zamanda, Sovyetler Birliğinde, Proletarya diktatörlüğünün artık gerekli olmadığını ilan ederek ve «tüm halkın devleti» ve «tüm halkın partisi» gibi saçma teorileri de ileri sürerek geliştirdiler.

SBKP'nin 22. Kongresin de, Kruşçef revizyonist kliği tarafından ileri sürülen program, sahte komünizmin bir programıdır; Proletarya devrimine karşı ve proletarya diktatörlüğünü ve proletarya partisini ortadan kaldırmak için revizyonist bir programdır.

Revizyonist Kruşçef Kliği, «tüm halkın devleti» kamuflajı arkasında proletarya diktatörlüğü-

nü ortadan kaldırmış, «tüm halkın partisi» kamuflajı arkasında SBKP'nin proleter karakterini değiştirmiş ve «Komünizmin geniş olarak inşası» kamuflajı arkasında kapitalizmin geri getirilmesi için yolu açmıştır.

ÇKP Merkez Komitesi, 10 Haziran 1963 tarihli ve milletlerarası Komünist hareketin genel çizgisiyle ilgili teklifinde, proletarya diktatörlüğünün devleti yerine, tüm halkın devletinin ve proletaryanın öncü partisi yerine, tüm halkın partisinin kullanılmasının teoride çok saçma ve pratikte de son derece zararlı olduğuna işaret etmişti. Böyle bir yer değiştirme, Komünizme geçişi imkânsız kılan tarihi bir gerilemedir ve sadece kapitalizmin canlandırılmasına faydası olur.

SBKP'nin açık mektubu ve Sovyetler Birliğinin basını kendilerini haklı çıkarmak için kelime oyununa baş vurmakta ve «tüm halkın devleti» ve «tüm halkın partisi» ile ilgili eleştirilerimizin «Marksizmden çok uzak» suçlamalar olduğunu «Sovyet halkının hayatından uzak oluşu» açığa vurduğunu ve «geçmişe dönmeyi» istediğini ileri sürmektedirler. Hele bir bakalım: Marksizm'den çok uzak olan kimdir? Sovyet hayatı gerçekte nasıldır? Ve Sovyetler Birliğinin geçmişe dönmesini isteyen gerçekte kimdir?

SOSYALİST TOPLUM VE PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜ

Sosyalist toplumun doğru kavramı nedir? Sınıflar ve sınıf mücadelesi sosyalizm aşaması boyunca var mıdır? Proletarya diktatörlüğü sürdürül-

meli mi ve sosyalist devrimi sonuna kadar devam ettirmeli midir? Yoksa proletaryanın diktatörlüğü kaldırılmalı mı ki, kapitalizmin canlandırılması için yol açılmış olsun? Bu sorulara Marksizm-Leninizmin temel teorisine göre ve proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübesine göre doğru bir şekilde cevap verilmelidir.

Sosyalist toplumun kapitalist toplumun yerini alması, insanlık toplumunun tarihi gelişmesinde büyük bir sıçramadır. Sosyalist toplum sınıflı toplumdan sınıfsız topluma geçiş olan önemli bir tarihi süreyi kapsar. İnsanlık, sosyalist toplumdan geçerek komünist topluma varacaktır. Sosyalist düzen, mukayese edilmeyecek kadar kapitalist düzenden üstündür. Sosyalist toplumda, proletarya diktatörlüğü burjuva diktatörlüğünün yerini alır ve üretim araçlarında, toplumsal mülkiyet özel mülkiyetin yerini alır. Proletarya, sömürülen ve ezilen olmaktan çıkar ve idare eden sınıf olur, emekçi halkın toplumsal durumunda temel bir değişiklik meydana gelir. Proleterya diktatörlüğünün devleti, sadece birkaç sömürücü üzerinde diktatörlük uygular: emekçi halk kitleleri arasında en geniş bir demokrasi tatbik eder, kapitalist toplumda imkânsız olan bir demokrasi. Endüstrinin millileştirilmesi ve tarımın kollektifleştirilmesi, toplumsal üretici güçlerin hızlı gelişimi için geniş imkânlar açarak herhangi bir eski toplumda görülmemiş bir kalkınma hızı garanti eder.

Fakat sosyalist toplumun, kapitalist toplumun içinden doğduğunu ve komünist toplumun sadece birinci aşaması olduğunu gözönünde bulundurmamazlık edemeyiz: İktisadi ve diğer saha-

larda henüz tam olarak olgunlaşmamış bir komünist toplumdur. Kaçınılmaz olarak kapitalist toplumun doğum emareleriyle damgalanmıştır. Sosyalist toplumu tanımlarken Marks şöyle dedi:

«Burada göz önünde bulundurmamız gereken şey, komünist bir toplumdur, fakat kendi temelleri üzerinde gelişmiş olan değil, tam aksine kapitalist toplumdan ortaya çıkmakta olan bir toplum: Böylece her yönden iktisadi, ahlâk ve zekâ açısından, halen karnından ortaya çıktığı eski toplumun doğum emareleriyle damgalamıştır.» (1)

Lenin'de komünizmin birinci aşaması olan sosyalist toplumda «komünizm, iktisaden henüz tam olarak olgunlaşamaz, geleneklerden ve kapitalizmin izlerinden tamamen serbest kalamaz» diye işaret etmişti. (2)

Sosyalist toplumda, işçilerle köylüler şehir ile köy, ve el emeği ile kafa emeği arasındaki fark hâlâ mevcuttur, burjuva hakları henüz tamamiyle kaldırılmış değildir, «tüketim mallarının emeğe göre (fakat ihtiyaçlara göre değil) dağıtımından meydana gelendiğer haksızlıkları bir anda ortadan kaldırmak,» imkânsızdır: ve böylece zenginlik arasındaki fark hâlâ vardır. Bu farkların ve burjuva hakların ortadan kalkması, ancak tedrici ve uzun bir süre içinde olabilir. Marksın da dediği gibi, ancak bu farklar ve burjuva hakları tamamıyla ortadan kalktıktan sonra, tam anlamıyla komünizm «Herkezin kabiliyetine göre, herkeze ihtiyaçlarına göre» ilkesiyle gerçekleşebilir. Marksizm - Leninizm ve Sovyetler Birliğinin, Çin'in ve diğer sosyalist ülkelerin tecrübesi bize öğretir ki, sosyalist toplum, çok uzun bir tarihi aşamayı kapsar. Bu aşa-

ma boyunca, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesi devam eder ve kapitalizm ile sosyalizm yolları arasında «kimin zafer kazanacağı» sorusu ve aynı zamanda kapitalizmin tekrar geri getirilmesi tehlikesi hâlen vardır. ÇKP Merkez Komitesi 14 Haziran 1963 tarihli milletlerarası komünist hareketinin genel çizgisi ile ilgili teklifinde şunları ifade eder:

PROLETARYA'nın iktidarı ele geçirmesinden sonra çok uzun bir tarihi dönem boyunca sınıf mücadelesi, insan iradesinden bağımsız nesnel bir kanun olarak ve iktidarın proletarya tarafından ele geçirilmesinden önceki döneme kıyasla sadece şekil olarak değişmiş bir hâlde devam eder.

Ekim Devrimi'nden sonra Lenin birkaç defa şöyle işaret etmişti:

a) Devrilmiş olan sömürücüler, bin bir yola baş vurarak ellerinden alınan (cenneti) tekrar kazanmaya çalışırlar. (3)

b) Küçük burjuva atmosferi içinde, kapitalizmin yeni unsurları devamlı ve ani bir şekilde ortaya çıkarlar.

c) İşçi sınıfı saflarında ve hükümet görevlileri arasından siyasi yoz insanlar ve yeni burjuva unsurları burjuvazinin etkisi ve küçük burjuvazinin kandırıcı ve yozlaştırıcı atmosferi sonucunda ortaya çıkabilirler.

d) Sosyalist bir ülkede sınıf mücadelesinin devam etmesi için dış şartlar, milletlerarası kapitalizmin kuşatması emperyalizmin silâhlı müdahâle tehdidi ve barışçı dağılımı ön gören bozguncu faliyetlerdir.

Hayat, Leninin vardığı bu sonuçları doğrulamıştır.

Sosyalist toplumda, devrilmiş olan burjuvazi ve diğer gerici sınıflar uzun bir süre güçlü kalırlar ve hatta bazı bakımdan oldukça güçlüdürler. Bunların, milletlerarası burjuvazi ile bin bir ilişkileri vardır. Yenilgilerini hazmetmek istemezler ve inatla proletaryaya karşı güçlerini denemeye devam ederler. Her alanda proletaryaya karşı açık ve gizli mücadeleler yönetirler ve sürekli bir şekilde, sosyalizme, Sovyet sistemine, Komünist Partisi'ne ve Marksizm - Leninizme destek gibi tabelaları ellerinde tutarak sosyalizmi baltalamak ve kapitalizmi geri getirmek için çalışırlar. Siyasi bakımdan uzun bir süre varlıklarını inatla proletaryaya karşı devam ettirirler ve sürekli olarak, proletarya diktatörlüğünü devirmek için çaba harcarlar. Proletaryanın önderliğine karşı direnmek veya liderliği gaspetmek için hükümet organlarına, kanun örgütlerine, iktisadi bölümlere, kültür ve eğitim müesseselerine sızarlar. Sosyalist mülkiyeti ve sosyalist kollektif mülkiyeti iktisadi bakımdan zedelemek ve kapitalizmin güçlerini geliştirmek için her metodu uygularlar. İdeolojik, kültürel ve eğitim alanlarında, proletaryanın dünya görüşüne karşı, burjuva dünya görüşü ile karşı çıkarlar ve proletarya ile diğer emekçi halkı, burjuva ideolojisiyle yozlaştırmaya çalışırlar.

Tarımın kollektifleştirilmesi, özel çiftçileri kollektif çiftçilere dönüştürür ve köylülerin ıslâh edilmesi için uygun koşulları sağlar. Fakat kollektif mülkiyet, bütün halkın mülkiyetine ilerleyinceye kadar ve özel mülkiyetin kalıntılarının tamamen ortadan kalkmasına kadar, köylüler kaçınılmaz olarak içlerinde bulunan küçük üreticilerin bazı özelliklerini muhafaza ederler. Bu şartlar al-

tında ani kapitalist eğilimler kaçınılmazdır, yeni zengin köylülerin ortaya çıkması için ortam hâlâ vardır. Ve köylüler arasında farkın büyümesi hâlâ meydana gelebilir.

Yukarda anlatıldığı gibi burjuvazinin faaliyetleri, onun iktisat, siyaset, ideoloji, kültür ve eğitim alanlarındaki yozlaştırıcı tesirleri, şehir ve köy küçük üreticileri arasında kapitalist eğilimlerin varlığı, ve kalan burjuva haklarının ve eski toplumdan kalma alışkanlıkların tesiri, bunların hepsi, işçi sınıfının saflarında, Parti ve hükümet örgütlerinde siyasi yoz insanların, ve devlet işletmelerinde yeni burjuva unsurların, israfcıların ve dolandırıcıların, kültür ve eğitim müesseselerinde ve aydın çevrelerinde yeni burjuva aydınların türemesine yardım ederler. Bu yeni burjuva unsurları ve siyasal bakımdan yoz kimseler, eski burjuva unsurlarla ve devrilmiş fakat ortadan kaldırılmamış olan eski sömürücü sınıflarla birlikte, sosyalizme saldırırlar. Öncü organlarda mevzi almış olan siyasi bakımdan yoz kimseler özellikle tehlikelidirler, çünkü onlar aşağı seviyelerde burjuva unsurları desteklerler ve korurlar.

Emperyalizm var olduğu müddetçe, sosyalist ülkelerdeki proletarya hem içerdeki burjuvaziye karşı, hem de milletlerarası emperyalizme karşı mücadele etmek zorundadır. Emperyalizm her fırsatı kullanmaya çalışarak sosyalist ülkelere karşı ya silâhlı müdahâleye kalkışmaya veyahutta barışçı dağılmayı sağlamaya uğraşacaktır. Sosyalist ülkeleri tahrip etmek veya onları kapitalist ülkelere dönüştürmek için her ne mümkünse yapmaya çalışacaktır. Milletlerarası sınıf mücadelesi, kaçınılmaz olarak sosyalist ülkeler içinde yansıma-

sını bulacaktır. Lenin dediki:

Kapitalizmden kominizme geçiş, tam bir tarihi devreyi temsil eder. Bu tarihi devre sona erinceye kadar, sömürücüler kaçınılmaz olarak tekrar geri dönmeyi hayâl ederler, ve bu hayâl, geri dönüşü mümkün kılmak için çabalara dönüştürülmektedir. (4)

Sınıfların ortadan kalkması, uzun, çetin ve inatçı bir sınıf mücadelesini gerektirir: Bu mücadele, eski kaba sosyalizmin ve eski sosyal demokratların hayâl ettikleri gibi sermayenin gücünün devrilmesinden sonra, burjuva devletinin tahribinden sonra, proleterya diktatörlüğünün kurulmasından sonra ortadan kalkmaz, fakat sadece şeklini değiştirerek birçok bakımlardan daha şiddetli olur. (5)

Sosyalist aşama boyunca, proleterya ve burjuvazi arasında siyaset, iktisadi, ideoloji, kültür ve eğitim alanlarında sınıf mücadelesi durdurulamaz. Bu, uzayan tekrarlanan, dolambaçlı ve karmaşık bir mücadeledir. Denizin dalgaları gibi, bazan yükselir bazan da alçalır, şimdi sakin ise daha sonra çok fırtınalıdır. Böyle bir mücadele sosyalist toplumun kaderini tayin eden bir mücadeledir. Sosyalist bir toplumun kominizme ilerleyip ilerleyemiyeceği veya kapitalizme dönüşeceği bu uzayan mücadelenin sonucuna bağlıdır.

Sosyalist toplum içindeki sınıf mücadelesi, kaçınılmaz olarak komünist partisi içinde yansır. Sosyalist bir ülkeyi yozlaştırarak kapitalist bir ülke haline getirmek için her şeyden önce komünist partiyi revizyonist bir partiye çevirmenin gerekli olduğunu burjuvazi ve milletlerarası emper-

yalizm bilmektedir. Eski ve yeni burjuva unsurlar, eski ve yeni zengin köylüler, ve her türden yoz unsurlar, revizyonizmin toplumsal temelini meydana getirirler, ve bu unsurlar mümkün olan her metodu kullanarak komünist partisi içinde ajanlarını bulmaya çalışırlar. Burjuvazinin varlığı, revizyonizmin iç kaynağıdır; Emperyalist baskıya da teslim olunması dış kaynağıdır. Sosyalist aşama boyunca kaçınılmaz olarak Marksizm - Leninizm ile çeşitli oportünist eğilimler arasında - esas olarak revizyonizm - sosyalist ülkelerin komünist partileri içinde mücadele vardır. Bu revizyonizmin özelliği şudur ki, sınıflar ve sınıf mücadelesini inkâr ederek proleteryaya saldırmada burjuvaziden yana olur ve proleteryanın diktatörlüğünü burjuvazinin diktatörlüğüne dönüştürür.

Milletlerarası işçi sınıfının tecrübesi ışığında ve sınıf mücadelesinin nesnel kanununa dayanarak, Marksizmin kurucuları kapitalizmden komünizme, sınıflı toplumdan sınıfsız topluma geçişin proleterya diktatörlüğüne bağlı olması gerektiğine ve başka bir yol olmadığına işaret ettiler. Marks dedi ki :

«Sınıf mücadelesi, gereği icabı proletarya diktatörlüğüne götürür.» (6)

Bundan başka Marks şöyle dedi :

«Kapitalist toplum ile komünist toplum arasında, birinin ötekine dönüştüğü (transforme olduğu) devrimci bir dönem vardır: Buna paralel olarak bir de siyasi geçiş vardır ki bu, proletarya diktatörlüğünden başka bir şey olamaz.» (7)

Sosyalist toplumun gelişmesi kesintisiz bir devrim sürecidir.

Marks, devrimci sosyalizmi açıklarken dedi ki:

«Bu sosyalizm, devrimin sürekliliğinin, sınıf farklarının genel olarak kaldırılmasına, bu sınıf farklarının dayandığı bütün üretim ilişkilerinin kaldırılmasına, Bu üretim ilişkilerine parelel olan bütün toplumsal ilişkilerin kaldırılmasına, bu toplumsal ilişkilerin bir sonucu olan bütün fikirlerin devrimcileştirilmesine doğru proletaryanın sınıf diktatörlüğünün bir geçit noktası olarak gerekliliğinin ilanıdır.» (8)

İkinci enternasyonal'in oportünizmine karşı mücadelesinde, Lenin yaratıcı bir şekilde Marks'ın proletarya diktatörlüğü teorisini geliştirdi:

«Proleterya diktatörlüğü, sınıf mücadelesinin sonu değil, fakat onun yeni biçimlerde devamıdır. Proletarya diktatörlüğü muzaffer olmuş ve eline siyasi iktidarı geçirmiş olan proletaryanın, yenik düşmüş fakat ortadan kaldırılmamış, ortadan yok olmamış, direnişe devam eden ve direnişini artırmış olan bir burjuvaziye karşı yürüttüğü bir sınıf mücadelesidir.» (9)

Lenin, aynı zamanda şunları da eklemiştir:

«Proletarya diktatörlüğü, eski toplumun güçlerine ve geleneklerine karşı kanlı ve kansız, şiddetli ve barışçı, askeri ve iktisadi, eğitimsel ve idari - inatçı bir mücadeledir.» (10)

Mao Tse Tung yoldaş, «Halk Arasındaki Çelişkilerin Doğru Ele Alınması» üzerine adlı eserinde ve diğer eserlerinde Marksizm - Leninizmin esas ilkelerine ve proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübesine dayanarak, sosyalist toplum içindeki sınıflar ve sınıf mücadelesinin açık ve düzenli bir tahlilini yapmıştır, ve yaratıcı bir şekilde

Marksizm - Leninizmin proletarya diktatörlüğü teorisini geliştirmiştir.

Mao Tse Tung yoldaş, sosyalist toplumun nesnel kanunlarını diyalektik materyalist görüş açısından incelemektedir. Hem tabiat hem de insan toplumunu içinde var olan zıtların mücadelesini ve birliğinin evrensel kanununun sosyalist toplum içinde uygulanabilir olduğunu işaret etmektedir. Sosyalist toplum içinde sınıflar hâlâ vardır ve sınıf mücadelesi, üretim araçlarının mülkiyetinde meydana gelen sosyalist dönüşümden sonra da ortadan kalkmaz. Sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadele, sosyalizmin tüm aşaması boyunca devam eder. Sosyalist inşayı garanti altına almak ve kapitalizmin geri geti ilmesini önlemek için siyasi, iktisadi, ideolojik ve kültürel cephelerde sosyalist devrimi sonuna kadar götürmek gereklidir. Sosyalizmin tam zaferi, bir kaç nesil içinde gerçekleştirilemez. Bu meselenin çözümlenmesi için beş, on veya daha fazla neslin geçmesi gereklidir.

Mao Tse Tung yoldaş, sosyalist toplumda iki çeşit toplumsal çelişmenin var olduğu gerçeğine önemle işaret eder, yani, halk arasındaki çelişmeler ve bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmeler; ve birinci tip çelişmeler pek çoktur. Ancak bu iki tip arasındaki farkı görebilirsek - ki bu çelişmelerin özellikleri itibariyle farklıdırlar ve bu çelişmeleri doğru bir şekilde ele alırken değişik tedbirler uygularsak, ancak çok az bir yüzdeyi meydana getiren düşmanı yenmek ve proleterya diktatörlüğünü pekiştirmek için nüfusun yüzde doksanını meydana getiren halkı birleştirebiliriz.

Sosyalizmin pekiştirilmesi ve geliştirilmesi

proleteryanın burjuvaziye karşı zafer kazanması ve sosyalizmin iki yol arasındaki mücadelede muzaffer olması için proletarya diktatörlüğü temel garantidir. Proletarya, ancak tüm insanlığı kurtuluşa götürerek kendini de kurtarabilir. Proletarya diktatörlüğünün tarihi görevinin iki yönü vardır, birisi iç diğeri de milletlerarası. İç görev esas olarak şunları içerir:

Sömürücü sınıfları tamamen ortadan kaldırmak. Sosyalist ekonomiyi azami bir şekilde geliştirmek, kitlelerin komünist bilincini yükseltmek, tüm halkın mülkiyetiyle kollektif mülkiyet, işçilerle köylüler, şehir ile köy, el emekçileri ile kafa emekçileri arasındaki farkları kaldırmak, sınıfların yeniden ortaya çıkmasına ve kapitalizmin geri getirilmesine meydan verecek bütün imkânları ortadan kaldırmak ve ilkesi «Herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyaçlarına göre» olan komünist bir toplumun gerçekleşmesi için koşulları sağlamaktır.

Milletlerarası görev ise esas olarak şunları içerir:

Milletlerarası emperyalizmin silâhlı müdahalesini (Barışçı amaçlarla dağılmayı dahil olmak üzere) önlemek, ve bütün ülkelerin halkları emperyalizmi kapitalizmi ve sömürü düzenini ortadan kaldırıncaya kadar dünya devrimine destek sağlamak.

Bu iki görevin de yerine getirilmesinden ve komünist toplumun gerçekleşmesinden önce proletarya diktatörlüğü mutlaka gereklidir. Bu günkü gerçek duruma bakacak olursak, proletarya diktatörlüğünün görevlerinin herhangi bir sosyalist ülkede yerine getirilmesinden çok uzaktır. İstis-

nasız bütün sosyalist ülkelerde sınıflar ve sınıf mücadelesi, kapitalist ve sosyalist yollar arasındaki mücadele, sosyalist devrimi sonuna kadar götürme meselesi ve kapitalizmin tekrar geri getirilmesinin önlenmesi meselesi hâlâ vardır. Bütün halkın mülkiyeti ile işçilerin ve köylülerin kollektif mülkiyeti, şehir ile köy, el ile kafa emekçileri arasındaki farkların kaldırılmasından önce, bütün sınıfları ve sınıf farklarının kaldırılmasından ve ilkesi «Herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyaçlarına göre» olan komünist toplumun gerçekleşmesinden önce, sosyalist ülkelerin daha çok yol aşmaları gerekecektir. Bu şartlar altında revizyonist Kruşçef kliği tarafından proletarya diktatörlüğünün kaldırılması sosyalizme ve komünizme ihanetten başka bir şey değildir.

SOVYETLER BİRLİĞİ'NDE ÇELİŞMELERİ OLAN SINIFLAR VE SINIF MÜCADELESİ VARDIR

Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğünün kaldırıldığını ilan ederken Kruşçef revizyonistleri, bunu artık Sovyetler Birliği'nde kesin çelişmeleri olan sınıfların ortadan kaldırıldığına ve sınıf farklarının artık var olmadığına dayandırmaktadırlar.

Fakat Sovyetler Birliği'nde gerçek durum nedir?

Gerçekten orada keskin çelişmeleri olan sınıflar ve sınıf mücadelesi yok mudur?

Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'ni takiben, Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğü kuruldu, kapitalist mülkiyet tahrip edildi ve bütün hal-

kın sosyalit mülkiyeti ile sosyalist kollektif mülkiyet, endüstrinin millileştirilmesi ve tarımın kollektifleştirilmesi vasıtasıyla kuruldu ve bir kaç on yıl içinde, sosyalist inşada büyük başarılar elde edildi. Bütün bunlar Lenin ve Stalin'in önderliği altında SKBP ve Sovyet halkı tarafından kazanılmış ve daha önce görülmemiş tarihi önemi haiz başarılardır.

Fakat Sovyetler Birliği'nde devrilmiş olan, fakat ortadan kalkmayan eski burjuva ve diğer sömürücü sınıflar, endüstrilerinin millileştirilmesinden ve tarımın kollektifleştirilmesinden sonra da, yaşamaya devam ettiler. Burjuvazinin siyasi ve ideolojik etkisi devam etti. Hem şehirde hem de köyde, ani kapitalist eğilimler var olmaya devam etti. Devamlı olarak yeni burjuva unsurlar ve kulaklar halen ortaya çıkıyordu. Bu uzun ara süre boyunca, burjuvazi ile proletarya ve kapitalist yol ile sosyalist yol arasındaki mücadele, siyasi, iktisadi ve ideolojik alanlarda devam etti.

Sovyetler Birliği, sosyalizmi inşa eden ilk ülke ve o zaman tek ülke olmasından ve faydalanabileceği tecrübe olmamasından sosyalist toplumlardaki sınıf mücadelesini, anlamada Stalin'in Marksist diyalektikten sapması, tarımın esas olarak kollektifleştirilmesinden sonra, O, Sovyetler Birliği'nde «artık kesin çelişmeleri olan sınıfların olmadığı»nı (11) ve Sovyetler Birliğinin «sınıf çatışmalarından muzdarip olmadığını bildirdi.» (12) Sosyalist toplumun iç bütünlüğünü abartarak çelişmelerini göz önünde bulundurmadı, kapitalizmin güçlerine karşı mücadelede işçi sınıfına ve kitlelere dayandırmayı başaramadı ve kapitalizmin tekrar geri getirilmesi ihtimalini ancak mil-

letler arası emperyalizm tarafından yapılacak bir silâhlı saldırıyla ilgili olabileceğini sanıyordu. Bu, hem teoride hem pratikte yanlıştı. Buna rağmen, Stalin Sovyet Partisine ve devletine önderlik ettiği müddetçe büyük bir Marksist - Leninist olarak kaldı, proletarya diktatörlüğüne ve sosyalist yöne sıkıca bağlı kaldı, Marksist - Leninist bir çizgi takip ederek Sovyetler Birliği'nin sosyalist yolda muzafferane ilerlemesini mümkün kıldı.

Kruşçef Sovyet Partisinde ve devletinde önderliği ele geçirmesinden bu yana, kapitalizm güçlerinin gelişmesini hızlandıran bir seri revizyonist siyaseti öne sürerek, yeniden Sovyetler Birliği'nde, proletarya ile burjuvazi arasındaki sınıf mücadelesini ve sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadeleyi keskinleştirdi. Son bir kaç yıl içinde, Sovyetler Birliğinde çıkan gazete raporlarına bir göz gezdirecek olursak, Sovyetler toplumunda sadece eski sömürücü sınıflara ait bir çok unsurun varlığını değil, fakat aynı zamanda, yeni burjuva unsurların büyük çapta ortaya çıkışını ve sınıf farklarının artışını gösteren bir çok örneklere raslayabiliriz.

Her şeyden önce, Sovyetler Birliğinde, bütün halkın mülkiyeti olan işletmelerdeki, çeşitli devlet burjuva unsurların faaliyetlerine bakalım:

Bazı devlet fabrikalarının önde gelen görevlileri ve bu görevlilerin suç ortakları, fabrikanın aletlerini ve hammaddelerini kullanmak suretiyle özel üretim için «yeraltı» atölyeleri açarak, üretilenleri satıp kârları bölüşerek mevkilerini istismar ederler ve çok miktarda para biriktirirler. İşte bazı örnekler:

Askeri eşyalar üreten bir Leningrad işletme-

sinde önde gelen görevliler «bütün önemli mevkilere» kendi adamlarını yerleştirerek,» devlet işletmesini özel bir işletmeye çevirdiler.» Gizli olarak askeri eşya olmayan eşyalar üretmeye başladılar, ve sadece dolmakalem satışından üç sene zarfında 1200000 eski ruble kazandılar. Bu adamların arasında «1920'lerde NEP'çi olan biri de vardır ki bu» hayat boyunca bir hırsız olarak yaşadı.» (13)

Özbekistan'da bir ipekli kumaş dokuma fabrikasında baş yönetici, baş mühendis baş muhasebeci, arz ve pazarlama bölümünün başkanı, atölye başkanları ve diğerleri ile birleşerek hepsi de «yeni doğmuş iş adamları oldular.» Muhasebe kontrolundan geçmeyen «mal üretmek için çeşitli gayri kanuni kanallardan on tondan fazla sun'i ve tabii ipek satın aldılar. Uygun işlemlerden geçmeden işçi çalıştırdılar ve 12 saatlık çalışma günü mecburiyeti koydular. (14)

Harkof'ta, mobilya fabrikasının yönetmeni, «gayri kanuni bir trikotoj fabrikası açtı» ve fabrikada gizli üretim yaptı. Bu adamın «bir kaç karısı, bir kaç otomobili, birkaç evi, 176 kravatı, 100 kadar gömleği ve düzinelerce kat elbisesi vardı. «Aynı zamanda at yarışlarında büyük kumar bazdı.» (15)

Bu gibi insanlar tamamiyle kendi başlarına faaliyetlerde bulunmuyorlar; hiç şüphesiz devlet işletmelerinde arzlarla meşgul olan kimselerle, ticaret ve diğer bölümlerde görevli olan sorumlularla elele çalışmaktadırlar. Polis ve yargılama organlarında, kendilerini yargılayan koruyan ve onlara ajanlık eden adamları vardır. Devlet organlarındaki yüksek rütbeli memurlar bile onları des-

tekler ve korurlar. İşte bir kaç örnek:

Moskova'da bir psiko - jüroloji kliniğine bağlı olan atölyelerin şefi ve suç ortakları, «bir yeraltı işletmesi» kurdular ve rüşvet yoluyla, «58 yün örme makinası» ve çok miktarda da hammadde tedarik ettiler. «12 fabrika, el zanaatları kooperatifleri ve bir çok çiftliklerle» iş ilişkileri kurdular ve bir kaç sene içinde üç milyon ruble kâr ettiler. Sosyalist mülkün çalışmasına ve spekülasyona karşı müsadele eden (* 7) bölümlerin görevlilerine, denetimcilerine, müfettişlere, öğretmenlere ve bunun gibilere rüşvet verdiler. (16)

Rusya Federasyonundaki bir makina fabrikasının yönetmeni, ikinci bir makina fabrikasının yardımcı yönetmeniyle ve diğer görevlilerle birlikte, yani 43 kişi 900 kadar külçe çalarak Orta Asyadaki bazı yerlere, Kazakistan'a Kafkasya'ya ve diğer yerlere sattılar. Alıcı görevliler, bu külçeleri, gayri kanuni üretimde kullandılar. (17)

Kırgızistan'da, 40 kadar israfçı ve dolandırıcı gurubu, iki fabrikanın kontrolunu ellerine geçirerek yeraltı üretimini örgütlediler ve 30 milyon rubleden fazla değerdeki devlet malını soydular. Bu gurubun içinde, yukarda adı geçen cumhuriyetin planlama komisyonu başkanı, bir ticaret bakanı yardımcısı, Cumhuriyetin bakanlar kurulundan, milli ekonomi kurulundan ve devlet kontrol komisyonundan 7 büro şefi ve bölüm şefleri ve aynı zamanda «Sürgünden kaçmış olan bir kulak ta vardı.» (18)

Bu örnekler göstermektedir ki, bu gibi yoz insanlarla işletilen işletmeler sadece lafta sosyalist işletmelerdir, ama gerçekte, bu gibi kişilerin kendilerini zenginleştirdikleri kapitalist işletme-

ler haline gelmişlerdir. Bu kişilerle işçiler arasındaki ilişkiler, sömürenlerle sömürülenler, ezenlerle ezilenler arasındaki ilişkilere dönüşmüştür. Üretim araçlarına sahip olan ve onları başkalarının emeğini sömürmeye kullanan bu yoz kişiler apaçık burjuva unsurlar değilmidirler? Onlarla el ele çalışan, çeşitli türde sömürüye katılan israf yapan, rüşvet kabul eden ve ganimetleri paylaşan hükümet organlarındaki suç ortakları da apaçık burjuva unsurları değilmidir?

Apaçıktır ki, bu insanlar, proleteryayla keskin çelişmesi olan bir sınıfa dahildirler - burjuvaziye dahildirler. Sosyalizme karşı faaliyetleri, burjuvazinin proletaryaya kesin olarak bir saldırısıdır.

Şimdi de çeşitli kulak unsurların kollektif çiftlikleri faaliyetlerine bakalım:

Bazı önde gelen kollektif çiftlik görevlileri ve suç ortakları, istedikleri gibi çalarlar ve spekülasyon yaparlar:

Serbestçe kamu parasını çalar, harcarlar ve kollektif çiftçileri dolandırırlar, işte bazı örnekler: «Özbekistan'da bir kollektif çiftliğin başkanı bütün köyü terörle yönetti.» Bu çiftlikteki bütün önemli mevkiler «kendi hısım, ve akraba ve dostları tarafından tutulmuştu.» «Kendi kişisel ihtiyaçları için kollektif çiftliğin 120000 den fazla rublesini» israf etti. Bir otomobili, iki motosikleti ve «her birinin kendi evi» olan üç karısı vardır. (19)

Khrusk bölgesindeki bir kollektif çiftliğin başkanı, çiftliği kendine miras olarak görüyordu. Muhasebeci, kasiyeri ambar şefi, agronomisti ve genel mağaza yönetmeniyle işbirliği yaptı ve birbirle-

rini koruyarak «kolektif çiftçileri dolandırdılar» ve birkaç sene içinde 100000 den fazla rubleyi ceplerine doldurdular. (20)

Ukranya'daki bir kollektif çiftlik başkanı milli ekonominin başarıları fuarında, yaptıkları teşhir edilen ve «örnek muhasebe» yapmakla övünen bir kadın muhasebeciyle işbirliği yaparak sipariş sertifikaları ve çekler basıp 50000 rubleden fazla para elde etti. (21)

Alma'ata bölgesindeki bir kollektif çiftlik başkanı, ticari spekülasyon da ihtisas yaptı. «Ukranya ve Özbekistan'dan meyve suyu, Djanbul'dan da şeker ve alkol alıp, bunları işledikten sonra, şarabı birçok bölgelerde yüksek fiata sattı. Bu çiftlikte kapasitesi senede bir milyonlitreden fazla olan, bir şarap fabrikası kuruldu: Ticari spekülasyon ağı Kazakistan'a yayıldı ve ticari spekülasyon, çiftliğinin belli başlı gelir kaynaklarından biri oldu. (22)

Bavelo Rossyya'daki bir kollektif çiftlik başkanı, çiftlikte kendisini bir feodal prens gibi görerek bütün meselelerde «şahsen» hareket ediyordu. Çiftlikte kalmayarak şehirdeki güzel villasında oturup her zaman ticari ve gizli işlerle meşgul olurdu. Dışardan büyük baş hayvan satın alıp onları kendi çiftliğinin malı olarak gösterdi ve verim hesaplarını değiştirdi. Buna rağmen kendisi hakkında birçok gazete yorumları yayınlandı» ve «örnek bir lider» olarak tanıtıldı. (23)

Bu örnekler göstermektedir ki, kollektif çiftlikler bu gibi görevlilerin kontrolu altında eninde sonunda onların özel mülkiyeti haline gelmektedirler. Bu gibi adamlar, aynı zamanda, sosyalist kollektif işletmeleri, yeni kulak işletmelerine dö-

nüştürmektedirler. Bu gibi kimseleri koruyan kişiler, daha üst örgütlerde eksik değildir. Bunların kollektif çiftçilerle olan ilişkileri, ezenlerle, ezilenler, sömürenlerle sömürülenler arasındaki ilişkilere dönüşmüştür. Kollektif çiftçilerin sırtlarında binili olan bu gibi çiftçiler yüzde yüz yeni kulaklar değil midirler? Açıktır ki, bunların hepsi de proletaryayla ve çalışan çiftçilerle keskin çelişmesi olan bir sınıfa dahildirler, yani, kulak veyahutta köy burjuvazisi sınıfına dahildirler. Bunların anti sosyalist faaliyetleri, kesinlikle burjuvazinin proleteryaya ve emekçi çiftçilere saldırısı olan bir sınıf mücadelesidir.

Devlet işletmelerindeki ve kollektif çiftliklerdeki burjuva unsurlardan başka Sovyetler Birliği'nin hem şehirlerinde hem de köylerinde birçok burjuva daha vardır.

Bunlardan bazıları özel üretim ve satış için özel işletmeler kurmaktadırlar: bazı kimselerde, kontraktör grupları kurarak devlet veya kollektif kooperatif işletmelerini inşaat işlerini üzerlerine almaktadırlar: bazı kimseler de, özel hoteller açmaktadırlar.

Leningrat'da bir «kadın kapitalist» naylon bluz üretip satmak için işçi kiraladı ve bu kadının «günlük kazancı, 700 yeni rubleye varmaktaydı.» (24)

Khrusk bölgesinde bir atölye sahibi spekülatif fiyatlarda çizmeler yaptı. Mülkiyetinde 440 çift çizme, 8 kg. altın para, yüksek kaliteli 300 metre kumaş, 20 halı, 1200 kg. yün ve birçok değerli eşyalar vardır. (25)

Gomel bölgesinde özel bir iş adamı, işçi ve zanaatkâr kiralayarak «iki yıl içinde 12 fabrika

fırınlarının yapımı ve sıvanması için yüksek fiyatla anlaşmalar yaptı.» (26)

Orenburg bölgesinde «yüzlerce özel otel ve aktarma noktaları vardır, ve «kollektiflerin ve devletin parası devamlı olarak sahipleri olan düşman kimselerin ceplerine akmaktadır.» (27)

Bazı kimseler ticari spekülasyon yaparak, ucuz alıp pahalı satmakla ve uzak bölgelerden mallar getirmekle büyük miktarda kârlar elde etmektedirler. Moskovada tarım mallarının satışını yapan birçok spekülatörler vardır. Bunlar «Moskova'ya tonlarca turunçgiller; elmalar ve sebzeler getirerek bunları spekülatif fiyatlarda satmaktadırlar.» «Bu kâr vurgunculanına, çarşı hanları, mağazalar ve diğer kolaylıklar gibi her çeşit imkânlar tahsis edilmişdir.» (28)

Krasncdar bölgesinde bir spekülatör kendi acentasını kurarak «12 denizci ve iki gemi kiralıyordu.» Kırsal bölgelerden Don havzasına «binlerce domuz, yüzlerce ton buğday ve yüzlerce ton meyva» nakletti ve şehirden köylere de «büyük miktarda çalınmış tuğla, vagonlar dolusu cam» ve diğer yapı malzemelerini taşıdı. Bu satıştan büyük miktarda kârlar vurdu. (29)

Başkaları da aracılık ve hisse senedi alıp satmakla faaliyet göstermektedirler. Bunların çok geniş ilişkileri vardır ve rüşvet yoluyla bunlara her şey yaptırılabilir.

Leningrat'da hisse senedi alıp satan öyle birisi vardı ki, «ticaret bakanı olmasına rağmen bütün stokları kontrol etmektedir», ve «demiryollarında hiç bir mevkiye sahip olmamasına rağmen, vagonları kontrol edebilir.» Stokların sıkıca kontrol altında olmasına rağmen, stokların dışında, her şey

elde edebilir.» Leningrat'da ki bütün mağazalar emrindedir.» Mal taşımakla büyük miktarda senetler aldı sadece 1960 da bir ağaç kombinasından 700000 ruble. Leningrat'da buna benzer hisse senedi alıp satanlardan «bir grup vardır.» (30)

Bu özel iş adamları ve spekülatörler, kapitalist sömürünün açığını uygulamaktadırlar. Proleteryayla zıt olan burjuva sınıfına dahil oldukları açık değil midir? Gerçekte, Sovyet basınının kendisi, bu kişileri, Sovyet kapitalistleri, «yeni iş adamları, özel iş adamları, yeni ortaya çıkmış kulaklar, spekülatörler, sömürücüler vs.» diye adlandırmaktadır.

Reviyonist Kruşçef kliği, Sovyetler Birliğinde keskin çelişmeleri olan sınıfların var olmadığını söylerken kendileriyle çelişmiyorlar mı?

Yukarıdaki gerçekler, ancak Sovyet basınında yayınlanmış olanlardır. Bunlar insanı hayrete düşürmeye yeter, fakat daha yayınlanmamış olan birçok gerçekler vardır: Daha büyük ve daha ciddi olaylar ki bunlar örtbas ve hasıraltı edilmişlerdir. Yukardakileri, Sovyetler Birliğinde keskin çelişmeleri olan sınıfların ve sınıf mücadelesinin var olup olmadığı sorusunu cevaplandırmak için naklettik. Bu bilgiler kolaylıkla bulunabilir ve revizyonist Kruşçef kliği bile bunları inkâr edemez.

Bu bilgiler göstermektedir ki, Sovyetler Birliğinde, burjuvazinin proletaryaya karşı sınırsız faaliyetleri, şehirlerde ve köylerde, köylerde ve tarımda, üretim ve dolaşım alanlarında, iktisadi bölümlerden parti ve hükümet örgütlerine kadar alt kademelerden üst kademelere kadar çok yaygındır. Bu anti - sosyalist faaliyetler, burjuvazinin

proleteryaya karşı keskin sınıf mücadelesinden başka bir şey değildir.

Bir sosyalist ülkede, eski ve yeni burjuva unsurların sosyalizme saldırması tuhaf değildir. Partide ve devlette liderlik Marksist - Leninist bir liderlik olduğu sürece bu, korkulacak bir şey değildir. Fakat Sovyetler Birliğinde durumun esas meselesi şudur ki, revizyonist Kruşçef kliği, Sovyet Partisinde ve Devletinde liderliği gasbetti ve Sovyet toplumunda, imtiyazlı bir burjuva tabakası ortaya çıktı. Bu meseleyi gelecek kısımda ele alacağız.

İMTİYAZLI SOVYET TABAKASI VE REVİZYONİST KRUŞÇEF KLİĞİ

Zamanımızın Sovyet toplumunun imtiyazlı tabakası, partinin ve hükümet örgütlerinin, çiftliklerin ve işletmelerin önde gelen görevlilerinden ve burjuva aydınları arasında olan yoz unsurlardan meydana gelmektedir: Bu imtiyazlı tabaka, Sovyetler Birliği'nin işçilerine, köylülerine, aydınların ve kadroların büyük bir çoğunluğuna karşı durmaktadır.

Ekim Devrimi'nden hemen sonra, Lenin, burjuva ve küçük burjuva ideolojisinin ve alışkanlığın gücü, proleteryayı her yönden sarmakta ve onu etkilemekte ve bazı kesimlerini yozlaştırmakta olduğuna dikkati çekmişti. Bu durum Sovyet memurları ve görevlileri arasından, kitlelerden tecrit olmuş bürokratların ve yeni burjuva unsurların doğmasına sebep oldu. Lenin aynı zamanda

işaret etmiştirki, Sovyet rejimi için çalışmaya kalmış olan burjuva teknisyenlerine ödenen yüksek maaşların gerekli olmasına rağmen, rejime, yozlaştırıcı bir etkisi olmaktaydı.

Bunun için, Lenin, burjuva ve küçük burjuva ideolojisinin etkisine karşı inatçı mücadelenin yürütülmesine, geniş kitlelerin hükümet işlerinde rol oynamaları için onları harekete geçirmeye, Sovyet organları içindeki bürokratların ve yeni burjuva unsurların sürekli olarak teşhir edilmesine ve dışarı atılmasına ve burjuvazinin varlığını ve onun çoğalmasını önleyen şartların yaratılmasına çok önem verdi. Lenin önemle işaret etmiştir ki:

«Mekanizmayı geliştirmek için düzenli ve kararlı bir mücadele olmazsa, daha sosyalizmin temeli kurulmadan ortadan yok olacağız.» (31)

Aynı zamanda, ücret siyaseti meselesinde Paris Komününün ilkesine sadık kalmasına önem verdi, yani, bütün kamu görevlilerine, işçilerin aldığı ücret seviyesinde ücret ödenecek ve sadece teknisyenler ve belli bir konuda ihtisas sahibi burjuvalar, yüksek ücret alacaklardır. Ekim Devrimi'nden Sovyet ekonomisinin düzenlenmesine kadar, Lenin'in direktifleri genellikle uygulandı: Partinin hükümet örgütlerinin ve işletmelerin önde gelen personeli belli bir konuda ihtisas sahibi parti üyeleri, aşağı yukarı işçilerinkine eşit ücret alıyorlardı.

O zaman, Komünist Partisi ve Sovyetler Birliği'nin Hükümeti, herhangi bir bölümdeki önde gelen kadroların mevkilerini kötüye kullanmak veya ahlâki veyahut da siyasi bakımdan yozlaşmalarını önlemek için, siyaset ve ideoloji alanında

ve dolaşım sisteminde bir takım tedbirler almıştı.

Stalinin önderlik ettiği SBKP, proletarya diktatörlüğüne ve sosyalizm yoluna sadık kalarak, kapitalizmin güçlerine karşı sağlam bir mücadele yürüttüğü, Stalin'in Troçkicilere, Zinaviyef'cilere ve Buharincilere karşı mücadeleleri, özünde, sosyalist toplumdaki sınıf mücadelesinin komünist partisi içindeki yansıması ve sosyalist yol ile kapitalist yol arasındaki mücadeleydi. Bu mücadelelerdeki, zafer, Sovyetler Birliği'nde, kapitalizmi geri getirmek için burjuvazinin planını bozguna uğrattı.

Stalinin ölümünden önce de bazı guruplara yüksek maaşların ödendiği ve bazı kadroların yozlaşarak burjuva unsurlar haline geldikleri inkâr edilemez. SBKP'nin Merkez Komitesi, partinin Ekim 1952'deki 19. Kongresine sunduğu raporda işaret etmiştir ki, partinin bazı örgütlerinde yozlaşma ve kokuşma görülmektedir. Bu örgütlerin liderleri, «kendi gruplarının çıkarlarını, parti ve devlet çıkarlarına üstün tutarak» örgütlerini tamamıyla kendi adamlarından meydana gelen küçük topluluklara dönüştürmüşlerdi. Bazı endüstri işletmelerinin idarecileri, «kendi idarelerine teslim edilmiş işletmelerin devlet işletmeleri olduklarını unutarak, bu işletmeleri kendi özel çıkarlarına dönüştürmeye çalışmaktadırlar.» «Kollektif çiftçilerin ortak mallarını koruyacaklarına,» bu parti ve Sovyet görevlileri ve tarım kesimlerindeki bazı kadrolar, «Kollektif çiftliklerin mallarını israf etmekle meşgul oluyorlar.» Kültür, sanat ve bilim dallarında da sosyalizme saldıran ve onu kötüleyen eserler ortaya çıkmaya başladı ve bilim adamları

arasında tekelci bir «Arakçıheyef rejimi» ortaya çıktı.

Kruşçef'in, Sovyet partisinde ve devletinde liderliği gasbetmesinden bu yana, Sovyetler Birliği'nde, sınıf mücadelesinin durumunda temelden bir değişiklik meydana geldi.

Kruşçef, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eden ve Sovyetler Birliği'nde kapitalizm güçlerinin hızlı bir şekilde çoğalmasını sağlayan bir dizi revizyonist siyaseti uyguladı.

«Şahsa tapmaya karşı mücadele» perdesi arkasında, Kruşçef, proletarya diktatörlüğünü ve sosyalist sistemi kötüledi ve böylece, gerçekte, Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin geri getirilmesi için yolu açtı. Stalin'i tamamen reddetmekle, Kruşçef Stalin tarafından yüksekte tutulan Marksizmi - Leninizmi reddetti ve revizyonizm seline kapıları açtı.

Kruşçef, «herkesten yeteneğine göre, herkese emeğine göre» olan sosyalist ilkeyi kaldırarak, onun yerine, «maddi teşvik» ilkesini koydu. Küçük bir azınlık ile işçiler, köylüler ve sıradan aydınlar arasındaki gelir farkını daraltmak yerine genişletti. Önemli mevkilerde ki yoz kişileri destekleyerek, onların mevkilerini kötüye kullanmada ve Sovyet halkının emeğini yağma etmede daha da gaddar olmalarını cesaretlendirdi. Böylece, Sovyet toplumunda sınıf farklılaşmasını hızlandırdı.

Kruşçef, planlı sosyalist ekonomiyi sabote etmekte, bir kapitalist ilke olan kâr ilkesini uygulamakta, kapitalist serbest rekabeti geliştirmekte ve bütün halkın sosyalist mülkiyetini baltalamaktadır.

Kruşçef, sosyalist tarımsal planlama sistemine saldırarak, onu, «bürokratik» ve «lüzumsuz» diye tasvir etmektedir.

Amerikan çiftliklerinin büyük sahiplerinden öğrenmeye can atan Kruşçef, kapitalist idare sistemini cesaretlendirmekte, kulak ekonomisini uygulamakta ve sosyalist kolllektif ekonomiyi baltalamaktadır.

Kruşçef, burjuva ideolojisini, burjuva özgürlüğünü., eşitliğini, kardeşliğini ve insancıllığını ileri sürmekte, Sovyet halkı arasına burjuva idealizmini ve metafiziğini ve burjuva kişiselciliğinin, hümanizminin ve pasifizminin gerici fikirlerini sokmakta ve sosyalist ahlakı aşağılamaktadır. Batının çürümüş burjuva kültürü, bugün Sovyetler Birliği'nde modadır: sosyalist kültür ise aşağılanmakta ve saldırıya uğramaktadır.

«Barış içinde bir arada yaşama» tabelası altında, Kruşçef, ABD emperyalizmi ile işbirliği yaparak sosyalist kampı ve miletlerarası komünist hareketi zedelemekte, ezilen halkların ve milletlerin devrimci mücadelelerine karşı çıkmakta büyük devlet şovenizmi ve milli bencillik uygulamakta ve proleter enternasyonalizmine ihanet etmektedir. Ve bütün bunlar, Sovyetler Birliği halkının, sosyalist kampını ve bütün dünyanın temel çıkarları üstünde tuttuğu bir avuç kişinin çıkarlarını korumak için yapılmaktadır.

Kruşçef'in takip ettiği çizgi, A'dan Z'ye kadar revizyonist bir çizgidir. Bu çizginin rehberliğinde, sadece eski burjuva unsurlar vahşileşmekle kalmamış, fakat aynı zamanda, Sovyet partisi ve hükümetinin önde gelen kadroları, devlet işletmelerinin ve kollektif çiftliklerin şefleri ve kültür,

sanat, bilim ve teknoloji alanlarındaki yüksek aydınlar arasında büyük bir miktarda yeni burjuva unsurlar da ortaya çıkmıştır. Sovyetler Birliğinde bugün yeni burjuva unsurlar görülmemiş bir sayıda artmakla kalmamış, fakat aynı zamanda, toplumsal statülerinde de kökten bir değişiklik olmuştur. Kruşçef'in iktidara gelmesinden önce, Sovyet toplumunda yönetici mevkiyi işgal etmiyorlardı. Faaliyetleri çeşitli şekilde sınırlıydı ve saldırıya maruzdular. Fakat Kruşçef'in iktidara gelmesinden ve partide ve devlette liderliği adım adım gasbettikten sonra, yeni burjuva unsurları, partide ve hükümette, iktisat kültür ve diğer kesimlerde, derece derece yönetici mevkiine yükseldiler ve Sovyet toplumunda imtiyazlı bir tabaka meydana getirdiler.

Bu imtiyazlı tabaka, bugün Sovyetler Birliğin'deki burjuvazinin baş unsuru ve revizyonist Kruşçef kliğinin esas toplumsal temelidir. Revizyonist Kruşçef kliği, Sovyet burjuvazisinin - özellikle imtiyazlı tabakasının - siyasi temsilcisidir.

Revizyonist Kruşçef kliği, merkezi organlardan mahalli organlara, öncü parti ve Hükümet örgütlerinden iktisadî, kültürel, ve eğitimsel organlara kadar güvenmedikleri kimseleri işten atarak ve önemli görevlere kendi adamlarını yerleştirerek, ardarda görevden atma ve ardarda bir grup kadronun yerine başka bir gurubu koymayı ülke çapında uyguladı.

Bir örnek olarak SBKP'si Merkez Komitesini ele alalım: İstatistikler göstermektedir ki, SBKP'si Merkez Komitesinin 1952'deki 19. Parti Kongresi'nde seçilen üyelerinin hemen hemen yüzde yetmişi, 1956'da ve 1961'de toplanan 20. ve 22. Kongreleri sırasında dışarı atıldılar ve 20. Kongrede seçilen

Merkez Komitesi üyelerinin hemen hemen yüzde ellisi 22. Kongrede dışarı atıldılar.

Veyahut da mahalli örgütleri ele alalım: 22. Kongre'nin arifesinde tam olmayan istatistiklere göre, revizyonist Kruşçef kliği, «kadroları yenileme» adı altında, Cumhuriyetler Birliği'nin Parti Merkez Komiteleri ve Bölge Parti komiteleri üyelerinin yüzde 45'ini ve belediye ile semt Parti Komiteleri üyelerinin yüzde 40'ını görevden attı. 1963'te, Partiyi endüstri ve tarım komitelerine bölme gerekçesiyle Cumhuriyetler Birliği Parti Merkez komiteleri üyelerinin Bölge Parti Komiteleri üyelerinin yarıdan fazlasını değiştirdiler.

Bu bir dizi değişikler vasıtasıyla, imtiyazlı Sovyet Tabakası, partiyi hüükümeti ve diğer önemli örgütleri kontrolları altına aldılar.

Bu imtiyazlı tabakanın üyeleri kitlelere hizmet etme görevini, onlara hükümete imtiyazına çevirdiler. Üretim araçları ve hayat araçları üzerindeki yetkilerini kendi küçük kliklerinin özel çıkarları için kötüye kullanmaktadırlar.

Bu imtiyazlı tabakanın üyeleri, Sovyet Halkının emeğinin meyvalarını toplamakta ve sıradan bir Sovyet işçisinin veya köylüsünün gelirinin düzinelerce ve hatta yüzlerce katı olan gelirlerini ceplerine doldurmaktadırlar. Yüksek maaşlar, yüksek mükâfatlar, yüksek imtiyazlar ve çeşitli şahsi gelirler şeklinde temin ettiklerinden başka, aynı zamanda, rüşvet ve dolandırıcılık yoluyla da imtiyazlı mevkilerini kullanarak kamu mülkünü ellerine geçirmektedirler. Sovyetler Birliği emekçi halkının hayatından tamamıyla ayrı bir halde, burjuvazinin parazit ve çürümüş hayatını yaşamaktadırlar.

Bu imtiyazlı tabakanın üyeleri, ideolojik yönden tamamıyla yozlaştılar, Bolşevik Partisinin devrimci geleneklerinden tamamıyla ayrıldılar ve Sovyet işçi sınıfının yüksek ideallerini terkettiler. Marksizm - Leninizme ve sosyalizme karşıdırlar. Kendileri devrime ihanet ederler ve başkalarının da devrim yapmasına önlemeye çalışırlar. İlgilendikleri tek şey, iktisadi durumlarını ve siyasi iktidarlarını sağlamlaştırmaktır. Bütün faaliyetleri kendi imtiyazlı tabakalarının özel çıkarları etrafında dönmektedir.

Sovyet Partisinde ve devletinde önderliği gasbetmiş olan revizyonist Kruşçef kliği, şanlı devrimci bir geçmişe sahip Sovyetler Birliği'nin Marksist -Leninist Komünist Partisini, revizyonist bir partiye dönüştürmektedirler: Proleterya diktatörlüğü altındaki Sovyet devletini, Kruşçef revizyonist kliğinin diktatörlüğü altında olan bir devlete dönüştürmektedirler: ve bütün halkın sosyalist mülkiyetini ve sosyalist mülkiyetini ve sosyalist kollektif mülkiyeti, adım adım, imtiyazlı tabakanın mülkiyetine dönüştürmektedirler.

Yugoslavya'da Tito kliğinin «sosyalizm bayrağını» hâlâ teşhir etmesine rağmen revizyonizm yolunu tuttuktan sonra, Yugoslav halkına karşı olan bir bürokrat burjuvazinin nasıl derece derece meydana gelerek Yugoslav devletini proletarya diktatörlüğünden burjuva diktatörlüğüne ve sosyalist kamu ekonomisini devlet kapitalizmine dönüştürdüğünü herkes gördü. Şimdi yine herkes görmektedir ki, Kruşçef kliği, Tito kliğinin daha önce seyahat ettiği yoldan gitmektedir. TİTO kliğinin tecrübesinden öğreneceğini tekrar tekrar söyleyerek ve onun ile TİTO kliğinin «bir ve aynı

fikre dahil olduklarını ve aynı teorinin kendilerine rehberlik ettiğini» ilan eden KRUŞÇEF, Belgrad Mekkesi olarak görmektedir. (32) Bu hiç de hayret edilecek bir şey değildir.

Kruşçef revizyonizmin bir sonucu olarak, büyük Sovyet Halkının kan ve teri ile kurulmuş ilk sosyalist ülke, daha önce görülmemiş bir çapta, kapitalizmin geri getirilmesi ile karşı karşıyadır. Kruşçef kliği, Sovyet halkına karşı uyguladığı merhametsiz sınıf mücadelesi gerçekleklerini örtbas etmek için «Sovyetler Birliğinde artık keskin çelişmesi olan sınıfların ve sınıf mücadelesinin var olmadığı» uydurmasını yaymaya çalışmaktadır.

Revizyonist Kruşçef kliği tarafından temsil edilen imtiyazlı Sovyet tabakası sovyet nüfusunun ancak çok az bir yüzdesini meydana getirmektedir. Sovyet kadroları arasında da sayıları çok azdır. Bu imtiyazlı tabaka, bütün nüfusun yüzde 90'ını meydana getiren Sovyet halkına ve Sovyet kadrolarının ve komünistlerinin büyük bir çoğunluğuna tamamıyla karşı durmaktadır. Sovyet halkı ile bu imtiyazlı tabaka arasındaki çelişme, bugün Sovyetler Birliği'ndeki baş çelişmedir ve uzlaşmaz, keskin bir sınıf çelişmesidir.

Büyük Lenin tarafından inşa edilen şanlı SBKP, Ekim Sosyalist Devriminde çağ açan devrimci bir insiyatif gösterdi, beyaz muhafızlar, ve yarım düzineden fazla emperyalist ülkenin silâhlı müdahalesini yenmede büyük bir kahramanlık ve direniş gösterdi, endüstrileşme ve tarımın kollektifleştirilmesi mücadelesinde daha önce görülmemiş başarılar elde etti ve Alman faşistlerine karşı verdikleri yurtsever mücadelede büyük bir zafer kazanarak bütün nsanlığı kurtardı. Kruşçef kliği-

nin idaresi altında bile, SBKP'nin üyelerinin çoğunluğu ve Sovyetler Birliği Halkı, Lenin ve Stalin tarafından beslenmiş şanlı devrimci gelenekleri devam ettirmektedirler, ve hâlâ sosyalizmi desteklemekte ve komünizmi bir ideal olarak kabul etmektedirler.

Sovyet işçilerinin, kollektif çiftçilerinin ve aydınlarının geniş kitleleri imtiyazlı tabakanın uyguladığı sömürü ve baskıya karşı hoşnutsuzlukla çalkalanmaktadırlar. Sosyalizme ihanet eden ve kapitalizmi geri getiren Kruşçef kliğinin revizyonist hatalarını daha açık bir şekilde görüyorlar. Sovyet kadroların saflarında, proletaryanın devrimci tutumunda hâlâ direnen, sosyalist yola sadık kalan ve Kruşçef revizyonizmine sıkı bir şekilde karşı çıkan bir çok kimseler vardır. Sovyet Halkının, kadroların komünistlerin ve geniş kitleleri, revizyonist Kruşçef kliğinin, kapitalizmi kolaylıkla geri getirememesi için Kruşçef kliğinin revizyonist çizgisine karşı çıkmak ve direnmek için çeşitli araçlar kullanmaktadırlar. Büyük Sovyet Halkı, Büyük Ekim Devrimi'nin şanlı devrimci geleneklerini savunmak, Sosyalizmin büyük kazançlarını muhafaza etmek ve kapitalizmi geri getirme planını ezmek için savaşmaktadır.

«TÜM HALKIN DEVLETİ,» TEORİSİNİN ÇÜRÜTÜLMESİ

SBKP'nin 22. Kongresinde, Kruşçef, proletarya diktatörlüğü devletinin yerine, «tüm halkın devleti»ni ilan ederek açıkça proletarya diktatörlüğüne karşı bayrak açtı. SBKP'nin programında yazıl-

mıştır ki, proletarya diktatörlüğü «Sovyetler Birliği'nde gerekli bir şey olmaktan çıktı» ve «proletarya diktatörlüğü olarak ortaya çıkan devletin yeni ve günümüz aşamasında tüm halkın devleti haline gelmiştir.»

Marksizim - Leninizm hakkında biraz bilgisi olan kimse bilmektedir ki, devlet fikri bir sınıf fikridir. Lenin şuna işaret etmişti:

«Devletin ayırdedici özelliği, ayrı bir sınıf insanların varlığı, ve iktidarın bu insanların elinde yoğunlaşmasıdır.» (33)

Devlet, sınıf mücadelesinin bir silahıdır. Bir Sınıfın öteki sınıfı baskı altında tuttuğu bir makinadır. Her devlet belli bir sınıfın diktatörlüğüdür. Devlet var olduğu müddetçe, sınıflar üstü olamaz veya tüm halka ait olamaz.

Proletarya ve onun partisi, görüşlerini hiç bir zaman saklamazlar; Proleter sosyalist devrimin amacının, burjuva idaresini devirerek yerine proletarya diktatörlüğü kurmak olduğunu açıkça söylerler. Sosyalist devrimin zaferinden sonra, proletarya ve onun partisi, proletarya diktatörlüğünün tarihi görevlerini yerine getirmek ve sınıfları ve sınıf farkını ortadan kaldırmak için durmaksızın mücadele etmelidir ki, devlet ortadan kalksın. Sadece burjuvazi ve onun partileri, kitleleri aldatma çabası içinde devletin sınıf karakterini örtbas etmek için her yolu denerler ve kendi kontrolları altındaki devlet mekanizmasını «tüm halkın» ve «sınıflarüstü» diye tanımlarlar.

Sovyetler Birliği'nde Kruşçefin proletarya diktatörlüğünün kaldırıldığını ilan ederek «tüm halkın devleti» tezini ileri sürmesi gerçeği, devlet

hakkında ki Marksist-Leninist öğretileri, burjuva yalanlarıyla değiştirdiğini gösterir. Marksist - Lenist'ler Kruşçefin revizyonist kliğinin uydurmalarını eleştirdikleri zaman, Kruşçef revizyonistleri çabucak savunmaya geçerek «tüm halkın devleti» için teorik bir temel bulabilmek amacıyla sıkı bir şekilde uğraşmaya başladılar. Marşk ve Lenin tarafından bahsedilen proletarya diktatörlüğünün tarihi dönemi sadece kapitalizmden komünizmin birinci aşamasına - daha yüksek aşamasına değil - geçişe ait olduğunu ileri sürmektedir. Daha da iddia etmektedirler ki devletin ortadan kalkmasından önce, proletarya diktatörlüğü gerekli olmayacaktır.

Ve proletarya diktatörlüğünün sona ermesinden sonra, bir aşama daha vardır, yani tüm halkın devleti.

Bunlar apaçık aydın gevezelikleridir.

Gotha Programının Eleştirisinde, proletarya diktatörlüğünün, kapitalizmden komünizme geçişin devleti olduğu gerçeğini ortaya koydu. Lenin, bu Marksist gerçeğin açık bir izahını yaptı. O şöyle dedi:

«Gothe Programının Eleştirisi'nde Marks, şöyle yazdı: Kapitalist ve komünist toplumu arasında, birinin ötekine devrimci değişim süresi yatmaktadır. Buna paralel olarak bir de siyasi geçiş vardır ki, bu devletin proletarya diktatörlüğü olmasından başka bir şey değildir. Ve bu, muzaffer sosyalizmin tam komünizme geçiştiği zamana kadar devletin var olduğunu kabul etmeyi gerektirmesine rağmen bu güne kadar sosyalistler arasında tartışma konusu bir nokta olmamıştır.» (35)

Lenin devamla demiştir ki:

«Devlet üzerindeki Marksın öğretisinin özü, bir sınıfın diktatörlüğünün sadece genel olarak her sınıflı toplum için gerekli olduğunu ve sadece burjuvaziyi devirmiş olan proletarya için değil, fakat aynı zamanda kapitalist toplumu «sınıfsız toplumdan» komünizmden ayıran tüm tarihi dönem için de gerekli olduğunu anlayanlar tarafından kavranmıştır.» (36)

Tamamen açıktır ki, Marks ve Lenine göre, proletarya diktatörlüğü devletinin var olduğu tarihi süre, revizyonist Kruşçef kliği tarafından iddia edildiği gibi sadece kapitalizmden komünizmin birinci aşamasına kadar olan süre değil, fakat, kapitalizmden «tam komünizme» bütün sınıf farklarının ortadan kaldırılmasına ve sınıfsız toplumun gerçekleşmesine kadar, yani, komünizmin daha yüksek aşamasına kadar olan tüm süredir.

Aynı derecede açıktır ki, Marks ve Leninin atıfda bulundukları geçiş dönemindeki devlet, proletarya diktatörlüğünden başka bir şey değildir. Proletarya diktatörlüğü, kapitalizmden komünizmin daha yüksek aşamasına kadar olan tüm süre içindeki devletin şeklidir ve aynı zamanda, insanlık tarihindeki son devlet şeklidir. Proletarya diktatörlüğünün ortadan kalkması, devletinortadan kalkması demek olacaktır. Lenin şöyle dedi :

«Marks, sosyalizmin tüm tarihinden ve siyasi mücadeleden, muhakkak ordatan kalkacağını ve ortadan kalkışının geçiş şekli (Devletin var olduğu durumdan devletin var olmadığı duruma geçiş şekli)» «Örgütlenmiş sınıf olarak proletarya» olacağını çıkardı.

Tarihi olarak, proletarya diktatörlüğü bir ülkeden diğer ülkeye ve bir devreden diğer devreye göre değişik şekiller alabilir, fakat özünde aynı kalacaktır: proletarya diktatörlüğü (38)

Böylece proletarya diktatörlüğünün sonunun, devletin ortadan kalkmasından önce olacağı ve bunu bir aşamanın daha, yani tüm halkın devletinin takip edeceğinin, Marks ve Leninin görüşü değil, fakat revizyonist Kruşçef kliğinin, bir icadı olduğu gürülebilir.

Anti - Marksist - Leninist görüşleri lehine tartışan revizyonist Kruşçef kliği, Marks'tan bir cümle bulabilmek için çok zahmet çektiler ve onu da konusu dışında tırnak içine alarak cümleyi kasten tahrif ettiler. Marks'ın Gotha Programında atıfda bulunduğu komünist toplumun devletinin (Almanca statwesen) gelecekteki özelliğini «artık proletarya diktatörlüğü olmayan komünist toplumun devleti» olarak gelişi güzel tanımladılar. (39)

Bunu, Çinlilerin tırnak içine almaya cesaret edemiyeceklerini sevinçle ilan ettiler, Revizyonist Kruşçef kliğinin, bu cümlenin kendilerine çok faydalı olduğunu sandıkları görülüyor.

Lenin, revizyonistlerin bu cümleyi alarak Marksizmi tahrif etmeye kalkışacaklarını daha önceden gördü. Devlet üzerine Marksizm, adlı eserinde, Lenin, bunun çok iyi bir izahını yaptı. Şöyle dedi :

«...Proletarya diktatörlüğü «bir siyasi geçiştir»... fakat Marks «komünist toplumun devletinin (ALMANCA statwesen) gelecekteki özelliği» hakkında konuşmaya devam eder!! Böylece, «komünist toplumda» bile devlet olacak mıdır? Bun-

da bir çelişme yok mudur?»

Lenin şöyle cevap verdi, «hayır.» sonrada, burjuva devletinden devletin ortadan kalkmasına kadar olan gelişme sürecinin üç aşamasını anlattı.

Birinci aşama şudur - Kapitalist toplumda burjuvazinin devlete ihtiyacı var yani burjuva devleti.

İkinci aşama - kapitalizmden komünizme geçiş döneminde, proletaryanın devlete ihtiyacı var - proletarya diktatörlüğünün devleti.

Üçüncü aşama - komünist toplumda, devlet gerekli değildir, ortadan kalkar.

Lenin sözlerine şöyle son verdi: «tam bir tutarlılık ve açıklık!!»

Lenin'in açıklamasından sadece burjuva devleti, proletarya diktatörlüğünün devleti ve devletin ortadan kalkışı bulunabilir. İşte bu açıklama iledir ki, Lenin Komünizme erişildiğinde devletin ortadan kalktığını ve yok olduğunu açıklığa kavuşturdu.

Tahafdır ki, revizyonist Kruşçef kliği de hatalarını savunma esnasında, Lenin'in, Devlet Üzerinde Marksizm adlı eserinden aynı pasajı tırnak içine aldılar ve sonra da aşağıdaki budalaca cümleyi eklediler:

«Ülkemizde, Lenin'in atıfda bulunduğu ilk iki aşama artık tarihe karışmıştır, Sovyetler Birliği'nde, tüm halkın devleti - bir komünist devlet sistemi, komünizmin ilk aşamasının devleti, ortaya çıkmıştır ve gelişmektedir.» (40)

Eğer Lenin'in atıfda bulunduğu ilk iki devre Sovyetler Birliği'nde geçmişin malı olmuşsa, o

zaman, devletin ortadan kalkmakta olması lâzım; buna göre «tüm halkın devleti» nereden gelebilir? Eğer henüz devlet ortadan kalkmıyor ise, o zaman proletarya diktatörlüğünün devleti olmalıdır ve hiçbir şekilde «tüm halkın devleti» olamaz.

«Tüm halkın devleti»ni savunmak için, revizyonist Kruşçef kliği, proletarya diktatörlüğünün demokratik olmadığını ileri sürmektedirler. Ancak proletarya diktatörlüğü yerine «tüm halkın devleti» gerçekleştirildiği takdirde demokrasinin daha da gelişebileceğini ve tüm halk için gerçek demokrasiye çevrilebileceğini ileri sürmektedirler. Kruşçef, proletarya diktatörlüğü devletinin ortadan kaldırılmasının enerjik bir şekilde demokrasinin, geliştirilmesi çizgisine» bir örnek olduğunu ve «proleter demokrasinin, tüm halkın demokrasisi olan sosyalist demokrasiye dönüştüğünü» gösterişli bir şekilde ileri sürmektedirler. (41)

Bu sözler onları söyliyenlerin Marksizm - Leninizm'in devlet üzerindeki teorilerden devlet üzerindeki öğretilerinden, ya tamamen habersiz olduklarını, veyahutta kasdi bir şekilde bu öğretileri tahrif ettiklerini gösterebilir.

Marksizm - Leninizm hakkında biraz bilgisi olan herhangi bir kimse bir devlet şekli olarak demokrasi kavramının, diktatörlükte olduğu gibi bir sınıf hakimiyeti şekli olduğunu bilir. Sadece sınıf demokrasisi olabilir: Tüm halk için demokrasi olamaz, Lenin dedi ki:

Halkın büyük çoğunluğu için demokrasi, ve şiddet yoluyla, yani halkı ezenlerin sömürenlerin demokrasi dışında tutulması - kapitalizmden komünizme geçiş döneminde demokrasinin uğradığı değişiklik işte budur. (42) Sömürücü sınıflar üze-

rinde diktatörlük ve emekçi halk arasında demokrasi - işte bu, proletaryanın diktatörlüğünün iki yönüdür. Ancak proletarya diktatörlüğü altında emekçi halk kitleleri için demokrasi daha önce görülmemiş çapta geliştirilebilir ve genişletilebilir. Proletarya diktatörlüğü olmadan, emekçi halk için gerçek demokrasi olamaz.

Burjuva demokrasisinin olduğu yerde, proletarya demokrasisi yoktur, ve proletarya demokrasisinin olduğu yerde burjuva demokrasisi yoktur. Birisi diğerini dışarda tutar. Bu kaçınılmazdır ve uzlaşma kabul etmez. Burjuva demokrasisi ne kadar çok ortadan kaldırılırsa, proletarya demokrasisi o kadar çok gelişecektir. Burjuvaziye göre, proletarya demokrasisinin olduğu yerde, demokrasi yoktur; fakat, aslında, proletarya demokrasisinin genişletilmesi ve burjuva demokrasisinin ortadan kaldırılması vardır. Proletarya demokrasisi geliştikçe, burjuva demokrasisi ortadan kalkar.

Revizyonist Kruşçef kliği, bu marksist - Leninist teze karşı çıkmaktadır. Hatta iddia etmektedirler ki, düşmanlar diktatörlüğe tabi kaldıkları sürece demokrasi yoktur ve demokrasiyi geliştirmek için tek yol, düşmanlar üzerinde diktatörlüğü kaldırmak, onları baskı altında tutmaktan vazgeçmek ve «tüm halk için demokrasi» kurmaktır.

Onlar görüşü, dönek Kautsky'nin «saf demokrasi» fikrinden ortaya çıkarılmıştır. Kautsky'i eleştirirken, Lenin şöyle dedi:

«...Saf demokrasi» hem sınıf mücadelesi hem de devletin özelliği hakkında sadece bilgisizliği açığa vuran cahilce bir söz değil, fakat aynı zamanda komünist toplumda demokrasi, değişme ve bir

alışkanlık olma süreci içinde yavaş yavaş ortadan kalkacağı, ama hiç bir zaman saf demokrasi olmayacağı için boş bir kelime dizisidir». (44)

Aynı zamanda o şuna işaret etmiştir:

«Gelişmenin diyalektiği (izlediği yol) aşağıdaki gibidir;

Mutlakiyetten burjuva demokrasisine; burjuva demokrasisinden proletarya demokrasisine; proletarya demokrasisinden, hiçe.» (44)

Yani, komünizmin daha yüksek aşamasında, sınıfların ortadan kalkmasıyla ve proletarya diktatörlüğünün yavaş yavaş ortadan yok olmasıyla, proletarya demokrasisi tedricen yok olacaktır.

Açık konuşacak olursak, Kruşçef tarafından ilan edilen tü mhalkın devleti gibi, tüm halkın demokrasisi aldatmacadır. Böylece, Burjuvazinin ve eski çizgideki revizyonistlerin parçalanmış mantolarını ortaya çıkararak, onları yamalamakla ve kendilerine has bir marka yapıştırmakla, Kruşçef'in tek amacı, Sovyet Halkını ve bütün dünyanın devrimcilerini kandırmak ve proletarya diktatörlüğüne ihanetini ve sosyalizme karşı olduğunu örtbas etmektir.

Kruşçef'in tüm halkın devletinin özü nedir?

Kruşçef Sovyetler Birliği'nde proletarya diktatörlüğünü kaldırdı, ve kendisinin başkanlığındaki revizyonist kliğin diktatörlüğünü kurdu; yani, Sovyet burjuvazisinin imtiyazlı tabakasının diktatörlüğünü. Aslında, onun ortaya attığı tüm halkın devleti, proletarya diktatörlüğünün bir devleti değil, fakat onun küçük revizyonist kliğinin, işçiler köylüler ve devrimci aydınlar üzerinde uyguladığı diktatörlüğün bir devletidir. Kruşçef kliğinin idaresi altında, sovyet emekçi halkı için de-

mokrasi yoktur. Sadece revizyonist kliğine dahil olan bir avuç kişi için, imtiyazlı tabaka için ve eski ile yeni burjuva unsurlar için demokrasi vardır. Kruşçef'in tüm halk için demokrasisi, apaçık bir burjuva demokrasisi, yani sovyet Halkı üzerinde Kruşçef kliğinin bir diktatörlüğüdür.

Sovyetler Birliği'nde bu gün proletaryanın tutumunda israr eden, Marksizm - Leninizmi destekleyen ve konuşmaya, direnmeye veya mücadele etmeye cesaret eden herhangi bir kimse, gözetlenir, takip edilir, içeri çağrılır ve hatta tutuklanır hapse atılır veya akıl hastası teşhisi konarak akıl hastanesine gönderilir. Son zamanlarda, Sovyet basını, en küçük memnuniyetsizliği gösteren kimselere karşı bile mücadele etmenin gerekli olduğunu ilan etti ve Kruşçef'in tarım siyaseti hakkında alaylı sözler sarfetmeye cesaret eden «çürümüş şakacılar»a karşı bir muharabe çağırısı yaptı. (45)

Kruşçef kliğinin greve giden işçileri ve direnişe geçen kitleleri birden fazla kanlı bir şekilde bastırması şaşırtıcıdır.

Proletarya diktatörlüğünü kaldırma, fakat öte yandan tüm Halkın devletini muhafaza etme formülü, Revizyonist Kruşçef kliğinin sırrını açığa çıkarmaktadır: Yani, proletarya diktatörlüğüne sıkıca karşıdırlar, ama sonlarının gelmesine kadar devlet iktidarını ellerinden çıkarmayacaklardır. Revizyonist Kruşçef kliği, devlet iktidarını kontrol etmenin tam önemini biliyor, Sovyet emekçi halkının ve Marksist - Leninistleri baskı altında tutabilmek için devlet iktidarına ihtiyaçları vardır. Sovyetler Birliği'nde kapitalizmin tek-

rar geri getirilmesi için devlete ihtiyaçları vardır. Kruşçef'in, «tüm devleti», «tüm halk için demokrasi» bayraklarını yükseğe kaldırmadaki gerçek amaçları bunlardır.

«TÜM HALKIN PARTİSİ» GÖRÜŞÜNÜN ÇÜRÜTÜLMESİ:

Sovyetler Birliği'nin 22. Kongresinde, Kruşçef, açıkça bir bayrak daha yükseltti, yani SBKP'nin sınıf karakterlerinin değiştiğini bildirdi. Tüm halkın partisinin proletarya partisinin yerini aldığını ilan etti. SBKP'nin programı şöyle der:

«Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin zaferinin ve Sovyet toplumunun birliğinin sağlamlaşması neticesi olarak, işçi sınıfının partisi, Sovyet halkının öncüsü, tüm halkın partisi olmuştur.»

SBKP'nin açık mektubu SBKP'nin «tüm halkın bir siyasi örgütü» olduğunu söylemektedir.. Ne kadar saçma..

Marksizm - Leninizmin temel bilgileri bize öğretir ki, devlet gibi, parti de, sınıf mücadelesinin bir aracıdır. Her siyasi parti bir sınıf karakterine sahiptir. Parti ruhu, sınıf karakterinin yoğunlaşmış bir ifadesidir. Sınıfsız veya sınıflar üstü bir siyasi parti yoktur, ve hiç bir zaman da olmamıştır: ne de belli bir sınıfın çıkarlarını temsil etmeyen tüm halkın partisi diye bir şey vardır.

Proletarya partisi, Marksizm - Leninizmin devrimci teorisine ve devrimci tarzına göre inşa edilir: Proletaryanın tarihi görevine sınırsız bir şekilde sadık olan ileri unsurları tarafından kurulan

bir partidir: Proletaryanın örgütlenmiş öncüsü ve onun en yüksek örgüt şeklidir: Proletarya partisi, proletaryanın çıkarlarını ve onun iradesinin yoğunluğunu temsil eder.

Bundan başka, ancak proletarya partisi, tüm nüfusun yüzde 90'ından fazlasını meydana getiren halkın çıkarlarını korumaya muktedirdir. Bunun sebebi, proletaryanın çıkarlarının çalışan kitlelerinkinin aynı olması, proletarya partisinin, proletarya olarak, meselelere tarihi rolü ışığında, proletaryanın ve emekçi kitlelerinin şimdiki ve gelecekteki ve halkın büyük bir çoğunluğunun en iyi çıkarlarına göre yaklaşımda bulunabilmesi, Marksizm - Leninizm çizgisinde doğru bir liderlik verebilmesidir.

Proletarya partisinin, işçi sınıfı kökenli üyelerine ek olarak başka sınıf kökenli üyeleri de vardır; fakat, sonuncuları partiye, başka sınıfların temsilcileri olarak katılmazlar; partiye katıldıkları günden itibaren, eski sınıf tutumlarını bırakmalı ve proletaryanın tutumunu benimsemelidirler. Marks ve Engels şöyle dediler:

«Eğer bu gibi insanlar başka sınıflardan proletarya hareketine katılacak olurlarsa, ilk şart kendileri ile birlikte, burjuva, küçük burjuva v.s. ön yargılarının kalıntılarını getirmemeleri, fakat tüm istekler, proleter görüşü benimsemeleri olmalıdır.» (47)

Proletarya partisini ilgilendiren temel ilkeler çok önce Marksizm - Leninizm tarafından aydınlatılmıştı. Fakat revizyonist Kruşçef kliğinin fikrine göre, bunlar basma kalıp formüllerdir, ama

onların «Tüm Halkın Partisi», komünist partisinin gelişme diyalektiğine uymaktadır. (47)

Revizyonist Kruçef kliği, «Tüm Halkın Partisi» tartışmalarını haklı çıkarmak için beyinlerini kurcaladılar. Temmuz 1963'deki Çin ve Sovyet komünist partileri arasındaki konuşmalarda ve Sovyet basınında, SBKP'sini «Tüm Halkın Partisine» çevirdiklerini ileri sürdüler, çünkü:

1. SBKP'si tüm halkın çıkarlarını ifade eder.

2. Bütün halk, işçi sınıfının dünya görüşünü, Marksizm - Leninizmi, kabul etmiştir, ve işçi sınıfının amacı - komünizmin inşası - tüm halkın amacı olmuştur.

3. SBKP'nin safları işçi sınıfının, kollektif çiftçilerin ve aydınların en iyi temsilcilerinden meydana gelir: SBKP'si saflarında, yüzden fazla milliyet ve halkları birleştirir.

4. Partinin faaliyetlerinde kullanılan demokratik metod, tüüm halkın bir partisi olarak karakterine de göredir.

Revizyonist Kruşçef kliğinin ortaya koyduğu tartışmaların ciddi bir meseleye ciddi bir yaklaşım olmadığı, bir bakışta bile apaçıktır.

Lenin, karışık kafalı oportünistlere karşı mücadele ederken şöyle işaret etmişti:

«Ciddi bir meseleyi ciddi bir şekilde ele almaktan açıkça aciz olan kimseleri ciddi olarak ele alabilir miyiz? Bunu yapmak çok zordur yoldaşlar, çok zol! Fakat, bazı kimselerin ciddiyetle ele alamadıkları mesele, kendi içinde o kadar ciddidirki, bu meseleye verilen gelişi güzel cevapları incelesek bile hiçbir zararı olmayacaktır.» (48)

Bu gün de revizyonist Kruşçef kliğinin proletarya partisi gibi önemli meseleye verdikleri gelişi güzel cevapları incelemenin bir zararı yoktur.

Revizyonist Kruşçef kliğine göre, komünist partisi tüm halkın partisi olmalıdır; çünkü, tüm halkın çıkarlarını ifade eder. Buna göre, ta başından beri, proletarya partisi yerine tüm halkın partisi olması gerekmez miydi?

Revizyonist Kruşçef kliğine göre komünist partisi tüm halkın partisi olmalıdır. Çünkü, bütün halk işçi sınıfının Marksist - Leninist dünya görüşünü kabul etti. Fakat keskin sınıf farklılıklarınınve sınıf mücadelelerinin yer almakta olduğu Sovyet toplumunda herkesin Marksist - Leninist dünya kabul ettiği nasıl söylenebilir? ÜLKEMİZDEKİ on binlerce eski ve yeni burjuva unsurlarının Marksist - Leninist oldukları nasıl söylenebilir? Eğer Marksizm - Leninizm bütün halkın dünya görüşü olmuşsa, buna göre, toplumumuzda partili ve partili olmayanlar arasında hiç bir farkın olmadığı ve partinin var olmasına hiç bir ihtiyaç kalmadığı demek değil midir? Tüm halkın bir partisinin olması veya olmaması neyi değiştirir?

Revizyonist Kruşçef kliğine göre, komünist partisi tüm halkın bir partisi olmalıdır; çünkü üyeleri, işçileri, köylüleri, aydınları, bütün milliyetleri, ve halkları içerir. Bu, tüm halkın partisi fikrinin ileriye sürüldüğü 22. Kongre'den önce komünist partisinin hiç bir üyesinin işçi sınıfından başka sınıflardan gelmediği mi demektir? Daha önce partinin üyeleri, sadece bir milliyetten geldiği ve diğer milliyetler ve halklar üye olamıyor-

lardı mı demektir? Eğer bir partinin karakteri üyelerinin toplumsal kökenlerine göre tayin edilirse buna göre, üyeleri çeşitli sınıflardan milliyetlerden ve halklardan gelen dünyadaki bir çok siyasi partilerin hepside tüm halkın partisimi dirler?

Revizyonist Kruşçef kliğine göre, parti tüm halkın bir partisi olmalıdır; çünkü faaliyetlerinde kullandığı metotlar demokratiktir. Fakat ta başından beri bir komunist partisi demokratik merkeziyetçilik ilkesi temeline göre inşa edilir, ve halk arasında çalışırken, her zaman kitle çizgisini ve ikna eğitim metotlarını kullanmalıdır. Buna göre bir komünist partisi kurulduğu ilk günden itibaren tüm halkın bir partisi değilmidir? Kısacası, revizyonist Kruşçef kliği tarafından sıralanan iddiaların hiç birisi tutarlı değildir.

Tüm halkın partisi üzerinde büyük bir hassasiyet göstermekten başka, Kruşçef aynı zamanda, «parti organlarını üretim ilkesine göre inşa etmek» gerekçesiyle partiyi «bir endüstri partisi» ve bir de «tarım partisi» olmak üzere bölmüştür.

Revizyonist Kruşçef kliği, «bunu sosyalizm altında iktisadın siyasetten daha önemli olması» sebebiyle (50) ve «komünist inşa boyunca ön plana çıkan ekonomi ve üretim meselelerini parti örgütleri faaliyetlerinin merkezine» koyma ve ekonomi ve üretim meselelerini «bütün işlerin temel taşı» yapmak için böyle bir şeyi gerekli gördüklerini söylüyorlar. (51) Kruşçef şöyle dedi.

«Biz kabaca deriz ki, parti organlarında en önemli, şey üretimdir» (52) ve daha da kötüsü bu görüşleri, Lenin'in üstüne atarak, onun ilkelerine göre hareket ettiklerini söylüyorlar.

Fakat SBKP'nin tarihine yabancı olmıyan bir

kimse, bu görüşlerin Lenin'in görüşlerinden uzak olduklarını, anti - Leninist görüşler olduklarını ve Trotsk'nin fikirleri olduklarını bilir. Bu meselede Kruşçef, Trotsk'nin değerli bir havarisidir.

Trotski ve Buharin'i eleştirirken Lenin Şöyle dedi :

«Siyaset, iktisadın yoğun bir ifadesidir... Siyasetin, iktisadın üzerinde bir önemi vardır. Bundan farklı olanı tartışmak, Marksizm'ın «abc»sini unutmak demektir.»

Şöyle devam etti:

«...Konuya uygun bir siyasi yaklaşım olmadan, bir sınıf idaresini devam ettiremez ve bunun neticesinde, kendi üretim meselelerini halledemez.» (53)

Gerçekler göstermektedir ki, revizyonist Kruşçef kliği'nin tüm halkın bir partisini teklif etmedeki gerçek amacı, SBKP'nin proleter karakterini tamamen değiştirmek ve Marsist - Leninist partiyi revizyonist bir partiye dönüştürmektir.

Sovyetler Birliği'nin Büyük Komünist partisi, bir proletarya partisinden bir burjuva partisine, ve M - L bir partiden revizyonist bir partiye yozlaşma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Lenin şöyle dedi:

«Var olmayı isteyen bir parti var olması meselesi üzerinde en ufak bir sallantıya veya onu gömmeye yeltenecek olanlarla hiç bir anlaşmaya meydan veremez.» (54)

Bugün, revizyonist Kruşçef kliği, tam olarak işte bu ciddi meseleyle, yine Sovyetler Birliği'nin

Büyük Komünist Partisi'nin geniş üyeleriyle karşı karşıyadır.

KRUŞÇEF'İN SAHTE KOMÜNİZMİ

SBKP'nin 22. Kongresinde, Kruşçef Sovyetler Birliği'nin geniş bir şekilde komünist toplumu inşa etme devresine girdiğini ilan etti. Aynı zamanda demiştir ki: «Biz esas olarak 20 yıl içinde komünist toplumu inşa etmiş olacağız.» (55)

Bu kandırmacadan başka bir şey değildir. Revizyonist Kruşçef kliğinin, Sovyetler Birliği'ni, kapitalizmin geri getirilmesi yolunda sürükledikleri ve Sovyet halkının, sosyalizmin meyvalarını kaybetme tehlikesi içinde oldukları bir zamanda komünizmi inşadan nasıl bahsededilebilir?

Komünizmi inşa etme tabelasını asmakla Kruşçef'in gerçek amacı, revizyonizmin gerçek yüzünü saklamaktır. Fakat bu oyunu açığa çıkarmak zor değildir. Nasıl ki, bir balığın gözünün inci yerine geçmesi mümkün değilse, revizyonizmin de kendisini komünizmin yerine geçirmesi mümkün değildir.

Bilimsel komünizmin tam ve kesin bir anlamı vardır. Marksizm - Leninizme göre komünist toplum sınıfların ve sınıf farklarının tamamen ortadan kaldırıldığı, bütün halkın yüksek bir komünist bilinci, ahlakı ve aynı zamanda, emeğe sınırsız bir aşkı ve insiyatifi olduğu, bol miktarda toplumsal, ürünlerin var olduğu, herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyaçlarına göre, ilkesinin uygulandığı ve devletin ortadan kalkmış olduğu bir toplumdur.

Marks şöyle dedi :

«Komünist toplumun daha yüksek aşamasında, kişinin, köleleştirici iş bölümüne tabi olması ve bununla birlikte, kafa ve bedeni emek arasındaki çelişme ortadan kalktıktan sonra; emek, sadece hayatın bir aracı değil, fakat aynı zamanda, hayatın en başta gelen gereği olduktan sonra; kişinin her bakımdan gelişmesiyle birlikte üretim güçlerinin de çoğalması ve kooperatif zenginliği pınarları daha bol aktıkları zaman ancak - o, zaman burjuva haklarının dar ufukları aşılabilir ve toplum bayraklarına şunu yazabilirler: Herkesten yeteneğine göre herkese ihtiyaçlarına göre.» (56)

Marsist - Leninist teoriye göre, sosyalizm devresinde proletarya diktatörlüğünün desteklenmesinin amacı, toplumun komünizme doğru ilerlemesini kesinlikle sağlamaktır. Lenin Şöyle dedi:

«İleri doğru gelişme, yani komünizme doğru, proletarya diktatörlüğü yoluyla mümkündür, ve başka türlü de olamaz.» (57) Sovyetler Birliği, revizyonist Kruşçef kliğinin proletarya diktatörlüğünü terk etmesinden bu yana, geriye doğru gitmektedir, ileriye değil; kapitalizme doğru geri gitmektedir, komünizme doğru ileriye değil.

Komünizme doğru ilerlemek, bütün sınıfların ve sınıf farklarının ortadan kaldırılmasına doğru ilerlemek demektir. Sınıfları, hele hele sömürücü sınıfları muhafaza eden komünist bir toplum tahayyül edilemez. Buna rağmen Kruşçef, Sovyetler Birliğinde, yeni bir burjuvazi beslemekte, sömürü düzenini geri getirmekte, ve genişletmekte ve sınıf kutuplaşmasını hızlandırmaktadır. Sovyet

halkına karşı olan imtiyazlı bir burjuva tabakası, parti hükümet ile iktisadi, kültürel ve diğer kesimlerde, şimdi yönetici mevkii işgal etmektedir. Bütün bunların içinde, komünizme ait bir emare bulunabilir mi?

Komünizme doğru ilerlemek, üretim araçlarının tüm halkın mülkiyetinde olduğu üniter bir düzene doğru ilerlemek demektir. Üretim araçlarında bir kaç mülkiyet çeşidinin bir arada var olduğu komünist bir toplum tasavvur edilemez. Buna rağmen Kruşçef, tüm halkın mülkiyetinde olan işletmelerin tedrici olarak kapitalist işletmelere yozlaştıkları ve kollektif mülkiyet sistemi altındaki çiftliklerin kulak ekonomisinin birimlerine yozlaştıkları bir durum yaratmaktadır. Bütün bunların içinde, komünizme ait bir iz bulunabilir mi?

Komünizme doğru ilerlemek, bol miktarda toplumsal ürünlerin olmasına doğru ve herkester yeteneğine göre, herkese ihtiyaçlarına göre ilkesinin gerçekleşmesine doğru ilerlemek demektir. Bir avuç kişinin zenginleşmesi ve kitlelerin yoksullaşması üzerine inşa edilmiş bir komünist toplum tasavvur edilemez.

Sosyalist düzen altında, büyük Sovyet halkı, görülmemiş bir hızla toplumsal üretim güçlerini geliştirdiler. Fakat Kruşçef'in revizyonizmi, Sovyet ekonomisinde karışıklık yaratmaktadır. Kruşçef devamlı olarak sayısız çelişmelerle karşı karşıya kalarak iktisadi siyasetinde sık sık değişiklikler yapmakta ve sık sık kendi sözlerinde durmıyarak Sovyet milli ekonomisini kargaşalık içine atmaktadır. Kruşçef gerçekte en islah edilmez bir parazittir. Stalin'in idaresi altında biriktirilmiş re-

zerveleri harcayarak, Sovyet halkının hayatına zorluklar getirmiştir. Herkesten yeteneğine göre herkese emeğine göre» olan sosyalist ilkeyi tahrif ve ihlal etti ve Sovyet halkının geniş kitlelerinin emeğinin meyvalarının bir avuç kişi tarafından ele geçirilmesine imkan sağladı. Sadece bu noktalar, Kruşçef'in takip ettiği yolun komünüizmden uzağa götürdüğünü ispat etmeye yeter.

Komünist bir topluma doğru ilerlemek, kitlelerin komünist bilincini yükseltmeye doğru ilerlemek demektir. Burjuva fikirlerinin ortalıkta dolaştığı komünist bir toplum tasavvur edilemez. Buna rağmen Kruşçef, Sovyetler Birliği'nde, yeniden burjuva ideolojisini hırsla canlandırmakta ve çürümüş Amerikan kültürüne bir misyoner gibi hizmet etmektedir. Maddi mükafatlandırmayı yaygınlaştırmakla bütün insan ilişkilerini para ilişkilerine dönüştürmekte ve kişiselcilik ve bencilliği cesaretlendirmektir.

Onun yüzünden, el emeği, yine aşağılık bir şey olarak görülmekte ve başkalarının emeği pahasına zevk aşkı, yine şerefli bir şey olarak kabul edilmektedir. Kruşçef'in yüksekte tuttuğu toplumsal ahlak ve atmosfer komünizmden çok uzaktır, mümkün olduğu kadar uzak.

Komünizme doğru ilerlemek, devletin ortadan kalkışına doğru ilerlemek demektir. Halkı ezmek için bir devlet mekanizması olan komünist bir toplum tasavvur edilemez. Proletarya diktatörlüğünün devleti,artık ilk anlamda bir devlet değildir. Çünkü artık azınlığın elinde halkın büyük bir çoğunluğunu baskı altında tutmak için kullanılan bir makina değil, fakat, küçük bir sayıdaki sömü-

rücü üzerinde diktatörlüğü uygularken halkın büyük bir çoğunluğu arasında demokrasi uygulamak için bir makinadır. Kruşçef Sovyet devlet iktidarının karakterini değiştirmekte ve proletarya diktatörlüğünü bir avuç imtiyazlı burjuva unsur vasıtasıyla Sovyet işçi kitlesi, köylüleri ve aydınları üzerinde diktatörlük uyguladığı bir alete çevirmektedir. Devamlı olarak diktatörcü devlet mekanizmasını güçlendirmekte ve Sovyet halkına karşı baskıyı artırmaktadır. Bu şartlar altında komünizmden söz etmek, elbette alaycı bir tavırdır.

Bütün bunların bilimsel komünizmin ilkeleriyle karşılaştırılması, Reviizyonist Kruşçef kliğinin, Sovyetler Birliği'ni her bakımdan sosyalizm yolunda uzaklaştırmakta ve kapitalizm yoluna götürmekte olduğu ve komünizmin herkesten yeteneğine göre, herkese ihtiyacına göre amacına yaklaştırmak şöyle dursun, uzaklaştırdığı apaçık meydana çıkar.

Kruşçef komünizm tabelasını astığı zaman başka amaçları vardır. O bunu, Sovyet Halkını aldatmak için kullanmaktadır; o, bunu milletlerarası proletaryayı, dünyadaki bütün devrimcileri aldatmak ve proletar enternasyonalizmine ihanet etmek için kullanmaktadır. Bu tabela altında, revizyonist Kruşçef kliği, proleter enternasyonalizmini terkederek dünyayı paylaşmak için ABD emperyalizmi ile iş birliği yapmaya çalışmaktadır. Bundan başka kardeş sosyalist ülkelerin onların özel çıkarlarına hizmet etmelerini ve emperyalizme karşı çıkmalarını ve ezilen halkların ve milletlerin devrimlerini desteklemelerini istemektedir, ve onun siyasi, iktisadi ve askeri kontrolünü ka-

bul etmelerini ve ona bağlı sömüfgeler olmalarını istemektedir. Bundan başka, revizyonist Kruşçef kliği, bütün ezilen halkların ve milletlerin onun özel çıkarlarına hizmet etmelerini ve devrimci mücadelelerini terketmelerini istemektedir ki, böylece, dünyanın paylaşılması için ABD emperyalizmi ile işbirliği tatlı rüyası bozulmasın, bunun yerine emperyalizmin uşaklarının baskılarına ve köleleştirilmelerine boyun eğmelerini istemektedir. Böylece Kruşçef'in Sovyetler Birliğinde esas olarak «Komünizmi 20 yılda inşa etme» sloganı sadece bir yalan değil, fakat aynı zamanda gerici bir teoridir de Revizyonist Kruşçef kliği, Çinliler, «partimizin ve halkımızın komünizmi inşa etme hakkını sorguya çekecek kadar ileri gidiyorlar» demektedir. (58) Bu, Sovyet Halkını aldatmak ve ÇİN ile Sovyet halkı arasındaki dostluğu zehirlemek için iğrenç bir çabadır. Büyük Sovyet halkının eninde sonunda komünist topluma gireceğine dair hiç bir şüphemiz olmamıştır. Şimdi revizyonist Kruşçef kliği, Sovyet halkının sosyalist meyvalarına zarar vermekte ve komünizme doğru ilerleme haklarını almaktadır. Bu şartlar altında Sovyet halkının karşısında bulunan mesele, komünizmi nasıl inşa etmek değil, Fakat, Kruşçef'in kapitalizmi geri getirme gayretlerine karşı nasıl direnmek ve karşı çıkmak meselesidir.

Revizyonist Kruşçef kliği aynı zamanda diyor ki:

«Bizim partimiz halk için daha iyi bir hayatı öngördüğünden dolayı ÇKP'si liderleri, Sovyet toplumunun burjuvalaştırıldığını, yozlaşmakta olduğunu ima etmektedirler.» (59) «Sovyet halkının revizyonist Kruşçef kliğine karşı hoşnutsuzluğunu

başka yönlere dağıtma oyunu, hem kınanması gereken, hem de budalaca bir oyundur. Biz, Sovyet halkına samimi bir şekilde daha iyi bir hayat dileriz. Fakat Kruşçef'in böbürlenerek bahsettiği «halkın yaşama şartlarıyla ilgilenme» ve «her insan için daha iyi bir hayat» tamamiyle yalan ve demogojik laflardır. Halk kitleleri için hayat, Kruşçef'in sayesinde yeterince kötüdür. Kruşçef kliği ancak Sovyetler Birliğindeki imtiyazlı tabaka ve eski ile yeni burjuva unsurlar için daha iyi bir hayat aramaktadır. Bu kişiler Sovyet halkının emeğinin meyvalarını ellerine geçirerek burjuva lordlarının hayatını yaşamaktadırlar. Gerçekte, tamamen burjuvalaştılar.

Kruşçef'in komünizmi, özünde burjuva sosyalizminin bir çeşididir. Komünizmi sınıfların ve sınıf farklarının tamamen ortadan kalktığı bir toplum olarak görmemekte fakat onu, «herkesin erişebileceği ve bedeni emek ile kafa emeğinin ürünleriyle dopdolu olan bir çanak» olarak tanımlamaktadır. (60)

İşçi sınıfının komünizm için olan mücadelesini bütün insanlığın ve işçi sınıfının tam kurtuluşu mücadelesi olarak görmemekte, fakat onu «bollukla dolup taşan bir çanak» olarak tasvir etmektedir. Kafasında bilimsel komünizme ait bir iz bile yoktur, ama ancak burjuva filistenlerin bir toplumu vardır.

Kruşçef'in komünizmi, ABD'yi bir örnek olarak almaktır. ABD kapitalizminin idari metodları ve burjuva hayat tarzı, Kruşçef tarafından devlet siyaseti seviyesine yükselmiştir. ABD'nin başarıları hakkında daima «iyi düşünceler beslediğini»

söylüyor. O, «bu başarıları sevinçle karşılar, hatta bazan gıpta eder.» (61) Kapitalist sistemi öne süren ve ABD'de büyük bir çiftlik sahibi olan Rosovelt Gust'un mektubunu göklere çıkarmaktadır. (62)

Aslında bu mektubu, kendi tarım programı olarak kabul etmiştir. Hem endüstri ve hem de tarım alanlarında, ABD'yi kopya etmek ve özellikle ABD kapitalist işletmelerinin kâr gayesi için çalışmalarını taklit etmek istemektedir. Tekelci sermayenin idaresi ve köleliği altında, Amerikan halkının «hiç de kötü yaşamadığını» söyleyerek Amerikan hayat tarzına büyük hayranlığını göstermektedir. (63) Daha da ileri giderek Kruşçef, ABD emperyalizminin kredileriyle komünizm inşa etmeyi ümit ediyor. ABD'ye ve Macaristan'a yaptığı ziyaretleri sırasında, «Şeytanın kendisinden kredi almaya» hazır olduğunu defalarca belirtti.

Böylece, Kruşçef'in komünizminin bolluk komünizmi, Amerikan hayat tarzı Komünizmi ve şeytandan kredi bekliyen komünizm olduğu görülebilir. Kruşçef'in tekelci sermayenin batılı temsilcilerine, Sovyetler Birliğinde böyle bir komünizm gerçekleştirildiği zaman «benden bir çağrı beklemeden komünizme doğru ileri gideceksiniz demesi hiç de boşuna değilmiş.» (64)

Böyle bir komünizmin yeni bir tarafı yoktur, sadece kapitalizmin başka bir adıdır, bir burjuva etiketi, işareti veya reklamıdır. Marksizm - tabelasını asan eski çizgi revizyonist partilerle alay ederken, Lenin şöyle dedi:

«Marksizmin işçiler arasında yaygın olduğu

yerlerde, bu burjuva siyasi eğilimi bu burjuva işçi partisi, Marks'ın adı üzerine yemin edecektir. Nasıl ki herhangi bir ticaret şirketinin herhangi bir etiketi, işareti veya reklâmı kullanmasına engel olunamazsa bir burjuva partisinin de bunu yapmasına engel olunamaz.» (65)

Emperyalizmin ve tekelci kapitalizmin, neden Kruşçef'in komünizminden memnun kaldıkları görülebilir. ABD devlet sekreteri Dean Rusk şöyle dedi:

«Golaşın ve bir pantolon daha fazla veya buna benzer mesleklerin Sovyetler Birliğinde önemli daha önemli olması nisbetinde, bence işte o nisbette ılımlaştırıcı bir etki günümüz sahnesine çıkmıştır.» (66)

İngiliz başbakanı Douglas Home de şöyle dedi:

«Bay Kruşçef demiştir ki, Rus tipi komünizm, eğitimi ve golaşı en başa koyar, işte bu çok iyi; golaş komünizmi, savaş komünizminden daha iyidir. Şişman ve rahat komünistler, zayıf ve aç komünistlerden daha iyidir. Görüşümüzün bu doğrulanması beni çok memnun etmiştir.» (67)

Kruşçef revizyonizmi, ABD emperyalizminin Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere karyürüttüğü barışçı evrim siyasetiyle paralel yürümektedir. John Fostel Dulles şöyle dedi:

««...Daha geniş liberalizme doğru Sovyetler Birliğin'de güçlerin var olduğuna dair deliller vardır ki eğer bunlar mücadelelerinde israr ederlerse, Sovyetler Birliği'ne ve diğer sosyalist ülkelere karşı rebilirler.» (68) Dulles'in bahsettiği güçler, kapi-

talist güçlerdir Dulles'in ümit ettiği temel değişiklik, sosyalizmin kapitalizme yozlaşmasıdır. Kruşçef Dulles'in hayal ettiği temel değişikliği tam tamına meydana getirmektedir.

Emperyalistler Sovyetler Birliğinde kapitalizmin geri getirilmesi için nasılda ümit ediyorlar? Nasıl da seviniyorlar?

Emperyalist lordlara bu kadar erken sevinmemelerini tavsiye ederiz. Revizyonist Kruşçef kliğinin hizmetlerine rağmen emperyalizmi, çöküşünden hiç bir şey kurtaramaz. Revizyonist yönetici kliği, emperyalist yönetici kliği gibi ayni hastalıktan muzdariptirler: Dünya nüfusunun yüzde 90'ından fazlasını meydana getiren halk kitlelerinde, aşırı bir şekilde zıttırlar; bundan dolayı, onlar da çok zayıf, güçsüz ve kâğıttan kaplandırdılar. Nehrin bir yüzünden öteki yüzüne geçmeye çalışan çamurdan Buda gibi, revizyonist Kruşçef kliği, kendi kendilerini bile kurtarmaktan acizdirler; bu durumda, emperyalizme nasıl uzun bir hayat bahşedecekler?

PROLETARYA DİKTATÖRLÜĞÜNÜN TARİHİ DERSLERİ

Kruşçef revizyonizmi, milletlerarası harekete ağır zararlar vermiştir, fakat aynı zamanda, olumsuz örnekle, bütün dünyadaki Marksist - Leninistleri ve devrimcileri eğitti.

Eğer Büyük Ekim Devrimi bütün ülkelerdeki Marksist - Leninistlere en önemli bir olumlu tecrübe sağladı ve proletaryanın siyasi iktidarı ele geçirmesi için yolu açtı denebilirse, Kruşçef revizyo-

nizmi de kendi hesabına, en önemli olumsuz tecrübeyi sağlayarak proletarya partisinin ve sosyalist devletin yozlaşmasını önliyebilmeleri için, bütün ülkelerdeki Marksist - Leninistlere uygun dersleri çıkarmalarını sağladı denebilir.

Tarihi olarak bütün devrimlerin, gerilemeleri, kıvrımları ve bükümleri olmuştur. Lenin bir zamanlar şöyle sordu:

«...Eğer meseleyi özünde alacak olursak, arka arkaya uzun gerilemeler, tökezlemeler ve birbiri üstüne binmeler olmaksızın yeni bir üretim biçiminin tarihte yerleştiği hiç görülmüş müdür?» (69)

Milletlerarası proletarya devriminin, Paris Komünü proletaryasının siyasi iktidarı ele geçirmek için yaptığı ilk kahramanca denemenin olduğu 1871'den sayarsak bir asırdan daha az, Ekim devrimi'nden sayarsak, ancak yarım yüzyıllık tarihi vardır. İnsanlık tarihinde en büyük devrim olan proletarya devrimi, kapitalizm yerine sosyalizmi ve özel mülkiyetin yerine kamu mülkiyetini yerleştirir, ve bütün sömürü düzenini ve sömürücü sınıfları yerlerinden kaldırır. Yeri göğü sarsan böyle bir devrimin ciddi ve keskin sınıf mücadelelerinden geçmesi ve kaçınılmaz olarak gerilemelerle dolu uzun ve dolambaçlı bir yol katetmesi daha da tabiidir.

Burjuvazinin silahlı müdahalesi neticesinde proletarya idaresinin yenilgiye maruz kaldığına dair, tarih bir kaç örnek sağlamaktadır. Paris Komünü ve 1919'daki Macar Sovyet Cumhuriyeti bu örneklerdendir. Zamanımızda daproletarya, idaresinin, devrilme tehlikesi geçirdiği Macaristan'daki

karşı - devrimci ayaklanma oldu. Halk bu çeşit kapitalist restorasyonu daha önceden görebilir ve buna karşı daha uyanık ve tedbirli davranır.

Fakat halk, başka bir çeşit kapitalist rastorasyonu kolaylıkla önceden göremez ve bunun için buna karşı hazırlıksız veya kararlı değildir; bunun için bu, daha büyük bir tehlike arzeder. Proletarya diktatörlüğünün devleti, parti ve devlet liderliğinin yozlaşması sonucunda, revizyonizm yoluna veya, (Barışçı evrim yolu)na girer. Bu türden bir ders bir miktar sene önce, sosyalist Yugoslavya'nın kapitalist bir ülkeye yozlaşmasına meydan veren revizyonist Tito kliği tarafından sağlandı. Fakat yalnız Yugoslavya dersi, halkın dikkatini tam olarak uyandırmaya yetmedi. Hatta bazıları, bunun bir kaza olduğunu söyleyebilirler.

Fakat şimdi, revizyonist Kruşçef kliği, partinin ve devletin liderliğini gasbettiler, ve Sovyetler Birliğinde kapitalizmin geri getirilmesi gibi ciddi bir tehlike vardır; ve bu sosyalizmi inşada bir kaç on yıllık bir tarihi olan Büyük Ekim Devrimi'nin ülkesinde oluyor; ve işte bu, Çin de dahil olmak üzere bütün komünist ve işçi partileri için alarm zili çalmaktadır. Kaçınılmaz olarak bu, büyük bir dikkat uyandırmakta ve bütün dünyadaki Marksist - Leninistleri ve devrimcileri, derinlemesine düşünmeleri ve azimleri bilemeleri için onları uyarmaktır.

Kruşçef revizyonizminin ortaya çıkması hem kötü, hem de iyi bir şeydir. Sosyalizmi başaran ülkeler ve sosyalist yola girecek olan ülkeler, revizyonist Kruşçef kliği tarafından yüceltilen «barışçı evrim» ciddi dersini inceledikleri ve ona karşı

uygun tedbirleri aldıkları takdirde, böyle bir «barışçı evrimi» önlemeyi başaracaklar ve aynı zamanda düşmanın silahlı saldırılarını ezebileceklerdir. Böylece proletarya devriminin zaferi daha emin olacaktır.

ÇKP'nin 43 yıllık bir tarihi vardır. Uzayan devrimci mücadelesi boyunca, partimiz hem «sağ» hem de «sol» oportünist hatalara karşı mücadele etti ve Mao Tse Tung yoldaşın başkanlık ettiği Merkez Komitesinin Marksist - Leninist liderliği kuruldu. Marksizm - Leninizm'in evrensel gerçeğini Çin'deki devrimin ve inşasının somut pratiği ile yakın bir şekilde kaynaştırarak, Mao Tse Tung yoldaş, Çin halkına zaferden zafere önderlik etti. ÇKP'nin Merkez Komitesi ve MaoTse Tung yoldaş, revizyonizme karşı mücadele etmek ve kapitalizmin geri getirilmesini önlemek için, siyasi ve örgütsel alanlarda ve aynı zamanda pratik işlerde sürekli bir mücadele yürütmemizi öğrettiler.

Çin halkı, uzayan devrimci silahlı mücadelelerden geçti, ve şanlı devrimci geleneğe sahiptir. Çin Halk Kurtuluş Ordusu, Mao Tse Tung'un düşüncesi ile silahlanmıştır ve ayrılmaz bir şekilde kitlelere bağlıdır ÇKP'nin bir çok kadroları, düzeltme hareketleri ve keskin sınıf mücadeleleri içinde eğitildiler ve sağlamlaştılar. Bütün bu faktörler, memleketimizde kapitalizmin geri getirilmesini çok zorlaştırmaktadır.

Fakat gerçeklere bir göz atalım:

Toplumumuz bu gün tamamiyle temiz midir? Hayır değildir. Sınıflar ve sınıf mücadelesi hâlâ vardır. Devrilmiş olan gerici sınıflar tekrar geri gelmek için faaliyetlerine hâlâ devam etmektedir-

ler, hâlâ eski ve yeni burjuvaların spekülatif faaliyetleri ve israfcıların, dolandırıcıların ve yoz kimselerin ümitsizce faaliyetleri hâlâ devam etmektedir. Aynı zamanda, başta gelen bir kaç örgütte bazı yozlaşma olayları vardır. İşin kötüsü bu yoz kimseler, daha yüksek organlarda kendilerini koruyacak kimseler bulmaya çalışıyorlar. Bu gibi fenomenlere karşı azmimizi gevşetmemeli, fakat tamamen uyanık olmalıyız.

Sosyalist ülkelerdeki sosyalist yol ile kapitalist yol arasında, geri gelmeğe çalışan kapitalist güçler ve buna karşı olan güçler arasındaki mücadele kaçınılmazdır. Fakat sosyalist ülkelerde, kapitalizmin geri getirilmesi ve bu ülkelerin kapitalist ülkeler durumuna yozlaşmaları muhakkak kaçınılmaz değildir. Doğru bir liderlik ve meselenin doğru bir şekilde anlaşılması olduğu müddetçe, devrimci Marksist - Leninist çizgiye sadık kaldığımız takdirde, uygun tedbirler aldığımız ve uzayan sürekli bir mücadele yürüttüğümüz sürece kapitalizmin tekrar geri getirilmesini önleyebiliriz. Sosyalist ve Kapitalist yollar arasındaki mücadele, toplumsal ilerleme için bir güç olabilir.

Kapitalizmin geri getirilmesi nasıl önlenebilir:

Bu mesele üzerinde Mao Tse Tung Yoldaş bir kısım teori ve politikaları, Çin'deki proletarya diktatörlüğünün pratik tecrübesini özetledikten ve diğer ülkelerin esas olarak Sovyetler Birliği'nin olumlu ve olumsuz tecrübelerini inceledikten sonra Marksizm - Leninizmin temel ilkelerine göre formüle etti ve böylece proletarya diktatörlüğünün M - L teorisini zenginleştirdi ve geliştirdi.

Mao Tse Tung tarafından bu mesele ile ilgili

ortaya konan teorilerin ve politikaların esas muhtevası aşağıdaki gibidir:

1.Sosyalist toplumu incelemekte M - L bir kanun olan zıtların birliği kanununu uygulamak gereklidir. Her şeyin içinde çelişme kanunu, yani zıtların birliği kanunu maddeci diyalektiğin temel kanunudur. İster tabiat dünyasında ister insan toplumunda ve ister insan düşüncesinde olsun, bu kanun geçerlidir. Bir şeyin çelişmesinin içindeki zıtlar hem birbirleriyle mücadele ederler hem de birbirleriyle birleşirler, şeylerin hareket etmesini ve değişmesini zorlayan işte budur. Sosyalist toplum buna bir istisna değildir. Sosyalist toplum içinde iki çeşit toplumsal çelişme vardır: Bunlar, halk içindeki çelişmeler ve bizimle düşmanlarımız arasındaki çelişmelerdir. Bu iki çeşit toplumsal çelişme, özünde farklıdırlar, ve bunları ele alma metodları da farklı olmalıdır. Bu çelişmelerin doğru bir şekilde ele alınışı, proletarya diktatörlüğünün sağlamlaşmasının artmasıyla ve güçlenmesiyle sonuçlanabilir. Bir çok kimse zıtların birliği kanununu biliyorlar, fakat sosyalist toplum içindeki meseleleri ele almada ve incelemede bu kanunu uygulayamamaktadırlar. Sosyalist toplumda çelişmelerin var olduğunu kabul etmek istemiyorlar ve sadece bizimle düşman arasındaki çelişmelerin değil, fakat halk içinde de çelişmelerin olduğunu - ve bu iki çeşit toplumsal çelişmeyi ayırdetmeyi ve bunları doğru bir şekilde ele almayı bilmiyorlar, ve bundan dolayı, proletarya diktatörlüğü meselesini doğru bir şekilde ele almamaktadırlar.

2. Sosyalist toplum, çok uzun bir tarihi dönemi kapsar. Sınıflar ve sınıf mücadelesi bu top-

lumda hâlâ var olmaya devam ederler, ve sosyalizm yoluyla kapitalizm yolu arasındaki mücadele hâlâ devam eder. İktisadi cephede (üretim araçlarının mülkiyetinde) sosyalist devrim, kendi başına yetersizdir, ve pekiştirilmez. Siyasi ve ideolojik cephelerde tam bir sosyalist devrim olmalıdır. Burada, sosyalizm ve kapitalizm arasındaki mücadelede «kimin kazanacağını» tayin etmek için çok uzun bir zamana ihtiyaç vardır birkaç on yıl yeterli değildir. Başarı birden birkaç yüzyıla kadar bir zamanı gerektirir. Kapitalizme karşı dayanma meselesinde, kısa bir zaman için değil fakat uzun bir zaman için hazırlanmak daha iyidir. Gayret meselesinde, görevi kolay değil, fakat zor görmek daha iyidir. Bu şekilde düşünmek ve hareket etmek daha avantajlı ve daha az zararlı olacaktır. Bunu görmeyen veya takdir etmeyen herhangi bir kimse, çok büyük hatalar yapacaktır. Eğer kapitalizmin tekrar geri getirilmesi önlenecekse sosyalist inşaa ileriye doğru götürülecekse ve komünizme geçiş için şartlar yaratılacaksa, sosyalizmin tarihi süresi boyunca proletarya diktatörlüğünü muhafaza etmek ve sosyalist devrimi sonuna kadar götürmek gereklidir.

3. Temeli İşçi - Köylü ittifakı olan proletarya diktatörlüğüne işçi sınıfı önderlik eder. Bu, işçi sınıfının ve onun önderliği altındaki halkın, gerici sınıflar ve kişiler ve sosyalist değişim, sosyalist inşaya karşı çıkan unsurlar üzerinde diktatörlüğü uygulaması demektir. Halkın safları içinde demokratik - Merkeziytçilik uygulanır, bizim demokrasi herhangi bir burjuva devletinin imkan sınırları ötesinde en geniş bir demokrasidir.

4. Gerek sosyalist devrimde ve gerekse sosyalist inşada, geniş çapta kitle çizgisine sadık kalmak gereklidir. «Kitlelerden kitlelere» olan kitle çizgisi, partimizin bütün çalışmalarında temel çizgidir. Halkın çoğunluğuna ve her şeyden önce işçi ve köylü yığınlarının çoğunluğuna sıkı bir güven beslemek gereklidir.

Çalışmalarımızda, kitlelere danışmada iyi olmalı ve hangi şartlar altında olursa olsun kendimizi onlardan tecrit etmemeliyiz. Gerek emir verme eğilimine ve gerekse hatır yapma tavırlarına karşı savaşmalıyız. Uzun bir devrimci savaş boyunca ülkemiz halkı tarafından yaratılan görüşlerin tam ve açık ifadesi ve büyük tartışmalar, önemli devrimci mücadele şekilleridir.

Bunlar halk içindeki çelişmeleri ve bizim ile düşman arasındaki çelişmeleri çözümlemede, kitlelere dayanan şekillerdir.

5. İster sosyalist devrimde olsun veya sosyalist inşada olsun,, kime güvenme kimi kazanma ve kime karşı çıkma meselesini çözümlemek gereklidir. Proletarya ve onun öncüsü, sosyalist toplumu sınıf tahlilini yapmalı, sosyalizmin düşmanlarına karşı ortak mücadelede sosyalist yolu sıkı bir şekilde takip eden güvenilir güçlere dayanmalı, kazanılabilecek bütün müttefikleri kazanmalı ve nüfusun yüzde 95'inden fazlasını meydana getiren halk kitleleriyle birleşmelidir. Kırsal bölgelerde, tarımın kollektifleştirilmesinden sonra proletarya diktatörlüğünü ve İşçi-Köylü ittifakını pekiştirmek, ani kapitalist eğilimleri, yenmek ve devamlı olarak sosyalizmin yerlerini güçlendirmek ve genişletmek için yoksul ve aşağı orta halli köylülere dayanmak gereklidir.

6. Şehirlerde ve köylerde, tekrar tekrar, geniş sosyalist eğitim hareketleri idare etmek gereklidir. Halkı eğitmeyi amaçlayan bu devamlı hareketler içinde, devrimci sınıf güçlerini örgütlemede, sınıf bilinçlerini ilerletmede, halk içindeki çelişmeleri doğru bir şekilde ele almada ve birleşilebilenlerin tümünü birleştirmede iyi olmalıyız. Bu hareketler içinde anti - sosyalist, kapitalist ve feodal güçlere karşı - toprak ağalarına zengin köylülere, karşı devrimcilere, sağcı burjuvalara ve israfcılara, dolandırıcılara ve yoz kimselere karşı - sosyalizme karşı tertipledikleri saldırıları paramparça etmek ve onların çoğunluğunu yeni insanlar olarak tekrar şekillendirmek için keskin ve kana kan çeşidinden bir mücadele yürütmeliyiz.

7. Proletarya diktatörlüğünün temel görevlerinden biri aktif bir şekilde sosyalist ekonomiyi genişletmektir. Endüstrinin, tarımın, bilimin, ve teknolojinin ve milli savunmanın adım adım tarım temel faktör ve endüstri önder faktör genel siyaseti altında modernleştirilmesini başarmak gereklidir. ÜRETİM'in büyümesi temelinde, halkın hayat seviyesini tedricen ve geniş bir çapta yükseltmek gereklidir.

8. Tüm halkın mülkiyeti ve kollektif mülkiyet, sosyalist ekonominin iki şeklidir. Kollektif mülkiyetten tüm halkın mülkiyetine, iki çeşit mülkiyetten, tüm halkın üniter mülkiyetine geçiş oldukça uzun bir süredir. Kollektif mülkiyetin kendisi, daha alçak düzeylerden daha yüksek düzeylere, daha küçük çaptan daha büyük çapa gelişir. Çin halkının yaratmış olduğu halk komünü, bu geçiş meselesinin çözümlenmesi için uygun bir örgüt şeklidir.

9. «Yüzçiçek yan yana açsın, yüz fikir okulu yan yana yarışsın» siyaseti, sanatların gelişmesini ve bilimlerin ilerlemesini teşvik etme ve zengin bir sosyalist kültürü destekleme siyasetidir. Eğitim, proleter siyasetine hizmet etmeli ve üretici emekle birleştirilmelidir. Çalışan halk bilgi öğrenmeli ve aydınlar da el emeğine alışmalıdırlar. Bilim, kültür, sanatlar ve eğitim ile uğraşan kimseler arasında proletarya ideolojisini teşvik etme ve burjuva ideolojisini tahrip etme mücadelesi, uzayan ve keskin bir sınıf mücadelesidir. Kültür devrimi ve sınıf mücadelesinde devrimci pratik, üretim ve bilimsel deney yoluyla «hem kızıl, hem de usta» olan, yani, hem siyasi bakımdan bilinçli ve hem de mesleki bakımdan usta olan ve sosyalizme hizmet eden büyük bir işçi sınıfı aydınları bölüğü inşa etmek gereklidir.

10. Kollektif üretici çalışmada kadro katılması siyasetini muhafaza etmek gereklidir. Partimizin ve devletimizin kadroları halkın sırtlarında oturan lordlar değildirler, alelade işçileridirler. Kollektif üretici çalışmaya katılmakla, kadroların çalışan halkla geniş, devamlı ve yakın ilişkileri vardır. Bu, sosyalist bir düzen için önemli ve temel bir tedbirdir; bürokrasiyi yenmeye revizyonizm ile doğmatizmi önlemeye yardım eder.

11. Küçük bir azınlık için yüksek maaşlar sistemi hiç bir zaman uygulanmamalıdır, partinin, hükümetin, işletmelerin ve halk komünlerinin çalışan personelinin geliri ile halk kitlelerinin geliri arasındaki fark orantılı ve tedricen daraltılmalı fakat genişletilmemelidir. Bütün çalışan personel, mevkilirini kötüye kullanmaktan ve özel imtiyazlar

elde etmekten men edilmelidirler.

12. Sosyalist bir ülkenin halk ordusunun her zaman proletarya partisinin önderliğinde ve kitlelerin denetimi altında olması gereklidir. Ordu ile halk arasındaki birlik ve subaylarla erler arasındaki birlik olan, bir halk ordusunun şanlı geleneğini muhafaza etmelidir. Belirli aralıklarla subayların alelade erler olarak hizmet görmeleri sistemini muhafaza etmek gereklidir. Askeri demokrasi, siyasi demokrasi, ve iktisadi demokrasi uygulamak gereklidir. Bundan başka ülkenin her yerinde milis birlikleri örgütlemek ve eğitmek gereklidir ki herkes asker olsun. Silahlar her zaman partinin ve halkın elinde olmalı ve kariyeristlerin (mevkicilerin) aletleri haline gelmelerine hiç bir zaman izin verilmemelidir.

13. Halkın kamu güvenlik organları, her zaman proletarya partisinin önderliğinde ve halk kitlelerinin denetimi altında olmalıdır. Sosyalizmin meyvalarını ve halkın çıkarlarını koruma mücadelesinde, geniş kitlelerin ve güvenlik organlarının ortak gayretlerine dayanma siyaseti uygulanmalıdır ki böylece, ne tek bir kötü kişi kaçabilsin ve ne de tek bir iyi kişi haksızlığa uğrasın. Karşı devrimciler bulundukları zaman ezilmeli ve hatalar ortaya çıkarıldığında düzeltilmelidirler.

14. Dış siyasette, proleter enternasyonalizmini yüksekte tutmak ve büyük devlet şövenizmi ile milli bencilliğe karşı çıkmak gereklidir. Sosyalist kamp milletlerarası proletaryanın ve emekçi halkın mücadelesinin bir ürünüdür. Proletaryaya ve bütün dünyadaki emekçi halka ve ayni zamanda sosyalist ülkelerin halkına aittir. Şu militan sloganları gerçekten uygulamalıyız:

Bütün Dünya işçileri birleşiniz! ve
Bütün dünya işçileri ve ezilen milletleri, birleşiniz!

Emperyalizmin ve gericiliğin anti - komünist, halk aleyhtarı ve karşı devrimci siyasetine karşı mücadele edelim ve bütün ezilen sınıfların ve milletlerin devrimci mücadelelerini destekleyelim!

Sosyalist ülkeler arasındaki ilişkiler, bağımsızlık, tam eşitlik ve proleter enternasyonalist ilkeler olan karşılıklı destek ve karşılıklı yardım ilkeleri temeline dayanmalıdır. Her sosyalist ülke, inşası için esas olarak kendi güçlerine dayanmalıdır. Eğer herhangi bir sosyalist ülke dış politikasında milli bencillik uygularsa, veya daha kötüsü, dünyanın paylaşılması için emperyalizm ile işbirliği yaparsa, böyle bir tavır yoz bir tavırdır ve proleter enternasyonalizmine bir ihanettir.

15. Proletaryanın öncüsü komünist partisi, proletarya diktatörlüğü var olduğu sürece var olacaktır. Komünist partisi, proletaryanın en yüksek örgütlenme şeklidir. Proletaryanın öncü rolü, komünist partisinin önderliği ile gerçekleştirilebilir. Liderliği uygulayan parti komiteler sistemi, bütün bölümlerde uygulanmalıdır. Proletarya diktatörlüğü sistemi boyunca, proletarya partisi, proletarya ve geniş halk kitleleriyle ilişkilerini muhafaza etmeli ve güçlendirmeli, azimli ve devrimci tarzını muhafaza etmeli ve geliştirmeli, M - L.in evrensel gerçeğini kendi ülkesinin somut pratiğine uygulama ilkesini tatbik etmeli revizyonizmin, doğatizmin ve oportünizmin her çeşidine karşı mücadeleye ısrarla devam etmelidir.

Proletarya diktatörlüğünün tarihi tecrübele-

rinin ışığında Mao Tse Tung Yoldaş şöyle dedi:

Sınıf mücadelesi için mücadele, bilimsel deney, güçlü bir sosyalist ülke inşa etmede üç büyük devrimci harekettirler. Bu hareketler, komünistlerin bürokrasiden uzakta kalmalarına ve revizyonizmle doğmatizme karşı hazırlıklı olmalarına bir garantidir, ve bu üç devrimci hareket her zaman yenilmez olarak kalacaklardır. Proletaryanın geniş emekçi kitleleriyle birleşmesine ve demokratik diktatörlüğü gerçekleştirmesine gerçek bir garantidirler. Eğer, bu hareketlerin olmadığı bir durumda, toprak ağaları, zengin köylüler, karşı-devrimciler, kötü unsurlar ve buna benzer her çeşit haşaratın ortaya çıkmasına izin verilirse, ve bu sırada kadrolarımız bütün bunlara gözlerini kapayacak olurlarsa ve bir çok hallerde düşman ile bizim aramızdaki farkı ayırt edemiyerek düşmanla iş birliği yaparlarsa ve yozlaşıp ahlaksızlaşırlarsa ve eğer böylece kadrolarımız düşman kampına sürüklenirlerse veya düşman bize saflarımıza sokulabilirse, ve eğer bir çok işçilerimiz, köylülerimiz ve aydınlarımız, düşmanın hem yumuşak ve hem de sert taktiklerine karşı savunmasız kalırlarsa, o zaman ülke çapında bir karşı devrimci restorasyonun olması pek uzun bir zaman sürmeyecektir, belkide sadece bir kaç yıl, on sene veya en fazla, bir kaç on yıl sürecektir, M-L parti hiç şüphesiz ya bir revizyonist parti veyahut da bir faşist parti olacaktır ve tüm Çin rengini değiştirecektir. (70)

Mao Tse Tung yoldaş işaret etmiştir ki, partimizin ve ülkemizin renk değiştirmeyeceğini garanti etmek için sadece doğru bir çizgiye ve doğru

bir siyasete sahip olmamız yetmez, fakat aynı zamanda, proleter devrimi davasını devam ettirecek olan milyonlarca halefi yetiştirmeliyiz.

Son tahlilde, proletaryanın devrimci davası için halefler yetiştirme meselesi, bir önceki neslin proleter devrimcileri tarafından başlatılan M-L devrimci davayı ileri götürecek insanların olup olmayacağı, partimizin ve devletimizin önderliğinin proleter devrimcilerinin elinde kalıp kalmayacağı, bizden sonra gelecek olanların M-L yolunda ilerlemeye devam etmeyecekleri, veya, başka bir ifade ile Kruşçef revizyonizminin Çin'de ortaya çıkmasını başarılı bir şekilde önleyip önliyemiyeceği meselesidir; kısacası, son derece önemli bir meseledir; partimiz ve memleketimiz için bir ölüm kalım meselesidir. Proleter devrimi davası için yüz sene, bin sene ve belkide on bin seneye kadar esaslı önemi olan bir meseledir. Sovyetler Birliği'ndeki değişikliklere dayanarak, emperyalist peygamberler, «barışçı evrim» ümitlerini, ÇKP'nin üçüncü veya dördüncü nesline bağlamaktadırlar.

Bu emperyalist kehanetleri paramparça etmeliyiz. En yüksek örgütlerimizden en aşağıdaki köklere kadar devrimci davaya halefler yetiştirmeye ve eğitmeye her yerde devamlı bir gayret sarfetmeliyiz.

Bu halefler gerçek M-L olmalıdırlar. M-L cüpbesini giyen Kruşçef gibi revizyonist olmamalıdırlar.

Bu halefler, Çin halkının vebütün dünya halkının büyük çoğunluğuna bütün kalpleri ile hizmet eden devrimciler olmalıdırlar, hem kendi ülkesindeki bir avuç imtiyazlı burjuva tabakasının üyelerinin çıkarlarına ve hemde yabancı emperya-

lizmin ve gericiliğin çıkarlarına hizmet eden Kruşçef gibi olmamalıdırlar.

Büyük çoğunlukla birleşebilen çalışabilen proleter siyasetçiler olmalıdırlar. Sadece kendileriyle hem fikir olanlarla birleşmekle kalmayıp, aynı zamanda kendileriyle hem fikir olmayanlarla ve hatta daha önce kendilerine karşı olanlarla fakat sonradan yanlış oldukları ortaya çıkan kimselerle de birleşme de iyi olmadılar. Fakat özellikle Kruşçef gibi kariyeristlere ve el altından iş çevirenlere karşı tedbirli olmalıdırlar ve bu gibi kötü unsurların partide ve hükümette her hangi bir seviyede önderliği gasbetmelerini önlemelidirler.

Partinin demokratik merkeziyetçiliğini uygulamada model olmalıdırlar, kitlelerden kitlelere ilkesine dayanan önderlik metodunu kavramalıdırlar demokratik tarzı uygulamalı ve kitleleri dinlemede usta olmalıdırlar. Kruşçef gibi despot olup partinin demokratik merkeziyetçiliğini ihlal etmemelidirler. Yoldaşlara beklenmedik saldırılar yaparak diktatörce ve gelişi güzel hareket etmemelidirler.

Alçak gönüllü ve tedbirli olmalıdırlar, mağrurluğa ve sert tavırlara karşı tedbirli olmalıdırlar, özeleştiri ruhu ile dolu olmalıdırlar, ve çalışmalarında hatalarını ve zayıf taraflarını düzeltmede cesaretli olmalıdırlar. Kruşçef gibi hatalarını örtbas etmemelidirler ve bütün başarıları kendi üstlerine çekerek bütün başarısızlıklar için başkalarını suçlamamalıdırlar.

Proleter devrimi davasının halefleri kitle mücadeleleri içinde doğarlar ve devrimin büyük fırtınaları içinde çelikleşirler. Uzun kitle mücadelesi içinde kadroları imtihan etmek, tanımak, halefleri seçmek ve eğitmek esastır.

Mao Tse Tung yoldaş tarafından ilerletilen yukarıdaki bir dizi ilke, kapitalizmin geri getirilmesini önlemede tayin edici önemi olan yeni silahların teorik cephanesine kattığı M - L'in yaratıcı bir şekilde geliştirilmesidir. Bu ilkeleri takip ettiğimiz sürece, proletarya diktatörlüğünü sağlamlaştırabiliriz, partimizin ve devletimizin hiç bir zaman renk değiştirmeyeceğini teminat altına alabiliriz, başarılı bir şekilde sosyalist devrimi ve sosyalist inşayı yönetebiliriz, emperyalizm ve uşaklarının devrilmeleri için bütün halkların devrimci hareketlerine yardımcı olabiliriz ve sosyalizmden komünizme olan gelecekteki geçişi garanti edebiliriz.

Sovyetler Birliğinde revizyonist Kruşçef kliğinin ortaya çıkışını göz önünde bulundurarak M - L olarak tavırlarımız, herhangi bir rahatsız edici şeye olduğu gibi: Kruşçef revizyonizmine karşı da aynıdır. Her şeyden önce ona karşıyız; ikinci olarak da; ondan korkmuyoruz.

Biz böyle bir şeyi istemedik ve ona karşıyız, fakat madem ki, revizyonist Kruşçef kliği ortaya çıktı, ondan korkulacak bir şey yoktur ve paniğe de kapılmaya da hiç bir sebep yoktur. Dünya dönmeye devam edecek, tarih ileriye doğru gitmeye devam edecektir, dünya halkları her zaman ki gibi devrim yapmaya devam edecek ve emperyalistler ve uşakları kaçınılmaz olarak sonlarını bulacaklardır.

Sovyet halkının tarihi katkıları ebediyen şanlı olarak kalacaktır; revizyonist Kruşçef kliğinin ihaneti ile hiç bir zaman lekelenemezler. Sovyetler Birliği'nin geniş işçi, köylü devrimci aydın ve komünistleri ergeç yollarında ki bütün engelleri

aşarak komünizme doğru ilerleyecekler.

Sovyet halkı bütün sosyalist ülkelerin halkı ve bütün dünyadaki devrimci halk revizyonist Kruşçef kliğinin ihanetinden muhakkak dersler öğreneceklerdir. Kruşçef'in revizyonizme karşı mücadelede, milletlerarası komünist hareketi büyüdü ve her zamankinden daha da fazla büyümeye devam edecektir.

M - L'ler, proletarya devriminin geleceği hususunda her zaman devrimci bir iyimserliğe sahip olmuşlardır. Biz, derinlemesine inanıyoruz ki, proletarya diktatörlüğünün, sosyalizmin ve M - L'min parlak ışığı, Sovyet ülkesi üzerinde ileriye doğru parlayacaktır. Proletarya muhakkak bütün dünyayı kazanacaktır ve komünizm, muhakkak yer yüzünde tam ve nihayi zafere ulaşacaktır.

DİPNOTLAR

(1) Marks, Gotha Programının Eleştirisi, / Sol Yayınları, Türkçesi: M. Kabagil, sahife.....

(2) Lenin, Devlet ve İhtilal, / Bilim ve Sosyalizm Yay. Türkçesi: Gaybiköylü, 1. bas. 1969, Sahife...

(3) .....

(4) Lenin, Proletarya İhtilali ve Dönek Kautski, /Bilim ve Sosyalizm Yay. Türkçesi .....1974 sahife.....

(5) Lenin, «Macar İşçilerine selamlar,» Toplu Eserler, FHLP, 11 Part, 2. p 210

(6) Marks'tan J. Vesydemeyer'e, 5 Mart 1852

(7) Marks, Gotha Proğramının Eleştirisi, sahife.....

(8) Marks, Fransa'da Sınıf mücadeleleri, / Sol Yay. Türkçesi: M. E. Sahife.....

(9) Lenin, «Halkın Özgürlük ve eşitlik Şiarlarıyla Aldatılması ve İşçi Sınıfının köylülükle bağdaşması üzerine Konuşmaya Önsöz», FLPH, 1959, p 302.....

(10) Lenin, Sol - Kanat Komünizmi, Bir Çocukluk Hastalığı, / Sol Yay, Türkçesi.....sahife.....

(11) Stalin, «SBKP'nin Anayasa Taslağı üzerine», Leninizmin Meseleri, p. 690 ....

(12) Stalin, «SBKP'nin 18. Kongresine Rapor», p. 11, Merkez Komitesi çalışması üzerine, Leninizmin Meseleleri

(13) Krasnaya Sveda, 19 Mayıs 1962

(14) Pravda vesteka, 8 Ekim 1963

(15) Pravda Ukrevni, 18 Mayıs 1962

(16) İzvestiya, 20 Ekim 1963 ve İzvestiye Pazar eki, sayı 12, 1964

(17) Komsomolskaya. Pravda, 9 Ağustos 1963

(18) Soviyetskaya Ruzkiziya, 9 Ocak 1963

(19) Selskayasizm, 26 Haziran 1962

(20) Ekonomiseskaya, Gazete, no: 35, 1963

(21) Selskayasizm, 14 Ağustos 1963

(22) Pravda, 14 Ocak 1962

(23) Pravda, 6 Şubat 1961

(24) İzvestiya, 9 Nisan 1963

(25) Soviyetskaya Reziya, 9 Ekim 1960

(26) İzvestiya, 18 Ekim 1960

(27) Selskavasin, 17 Haziran 1963

(28) Ekonomisseskaya Gazeta, No: 27, 1963

(29) Literenurnava Gazeta, 27 Temmuz ve 17 Ağustos 1963

(30) Soviyetskaya Gazeta, 27 Ocak 1961

(31) Lenin, Bütün Eserleri, 4 th, Russian, XXXII, p. 301

(32) N. S. Kruşçev, «Yugoslavya'da Briyeni'de Yabancı Muhabirlerle Mülakat, 18 Ağustos 1963»

(33) Lenin, «Narodnizmin İktisadi Muhtevası ve Bay Struve'un Kitabının eleştirisi», Bütün Eserleri, Cilt..... sahife.....

(34) Pravda Editörler Kurulunun «Komünizmin İnşası İçin Program» makalesi, 18 Ağustos 1961

(35) Lenin, «Kendi Kaderini Tayin Üzerine Tartışmanın Özeti», Bütün Eserleri, Cilt XIX, sahife 269 - 70 .....

(36) Lenin, Devlet ve İhtilal, sahife .....

(37) A.G.Y. Sayfa .....

(38) A.G.Y. Sayfa .....

(39) M.A. Suslov, «SBKP'nin planer Toplantısında Rapor», Şubat 1964

(40) «İşçi Sınıfının Partisinden Tüm Sovyet Halkının Partisine», / ...../'in editörler kurulunun makalesinden.....

(41) N.S. Kuruşçev, «SBKP Merkez Komitesinin SBKP'nin 22. Kongresinde sunulan SBKP programı üzerine raporu» / ...../ Ekim 1961

(42) Lenin, Devlet ve İhtilal, Sayfa .....

(43) Lenin, Proletarya İhtilali ve Dönek Kautski, Sahife.....

(44) Lenin, «Devlet Üzerine / hakkında / Marksizm»

(45) İzvestiya, 10 Mart 1961

(46) ....

(47) «İşçi sınıfı partisinde tü msovyet halkının partisine», / ..... /'in editörler kurulunun makalesinden.....»

(48) Lenin, «İlkönce ve Herşeyden Önce Açıklık», Bütün Eserleri, C. 11, S. 484 - 85

(49) N.S. Kuruşçev, «SBKP'nin Planer Toplantısında Rapor», Kasım 1962

(50) ....

(51) «Komünist ve Üretim», Commünist'in başyazarı Sayı: 2, 1963

(52) N.S. Kuruşçev, Moskova'nın Kalinin seçim bölgesin n seçim toplantısında konuşma, 27 Şubat 1963

(53) Lenin, «Bir Kez Daha İşçi Sendikaları, Mevcut Durum ve Troçki ve Buharin'in Hataları»,.....

(54) Lenin, «Vera Zasulich Tasfiyecileri Nasıl Küçültüyor?»

(55) N.S. Kruşçev, SBKP'nin 22. Kongresinde SBKP'nin Programı Üzerine, Ekim 1963

(56) Marks, Gotha Programının Eleştirisi, Sahife.....

(57) Lenin, Devlet ve İhtilal, sahife .....

(58) M.A. Suslov, SBKP'nin Planer Toplantısına Rapor, 14 Haziran 1963

(59) SBKP'nin Parti Örgütlerine ve Sovyetler Birliğindeki Tüm Komünistlere Açık Mektup

(60) N.S. Kruşçev, Avusturya Radyo ve televizyonunda konuşması, 7 Haziran 1960

(61) N.S. Kruşçev, ABD Kongresinin Liderleri ve senato dış ilişkiler Komitesi üyeleriyle mülakat.

(62). N.S. Kruşçev'in SBKP MK'si planer toplantısında konuşması.

(63) N.S. Kruşçev, Pitsburglu ABD'de işadamları ve kamu liderleri toplantısında konuşma.

(64) N.S. Kruçev, Fransız parlementerleriyle bir toplantıda konuşma. 25 Mart 1960

(65) Lenin, «Emperyalizm ve Sosyalizmde Bölünme»

(66) Dean Rusk, BBC Televizyonuyla Mülakat, 10 Mayıs 1964

(67) A. Douglas Home, Norveç'de Konuşma 6 Nisan 1964

(68) J.F. Dulles, Basın Konferansı, 15 Mayıs 1956

(69) Lenin, «Büyük Bir Başlangıç», ...

(70) Mao Tse Tung .....

Fiatı 750 kuruş